உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௬] வெகுதானிய ௵ மாசி ௴ [பகுதி-௪.
Vol. 36. February March 1939. No. 4.

வான்மீகரும் தமிழும்.

[௧௦௩-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

III. ஒரு பழமொழி.

பழமொழியென்பது ஒருவர் தாம் சொல்லக்கருதியபொருளை முடித்தற்குரிய குறிப்புடன் நுணுக்கமும் சுருக்கமும் விளக்கமும் மென்மையும் உடையவாக உலகவழக்கிலும் செய்யுள்வழக்கிலும் தொன்றுதொட்டுப் பயின்றுவரும் சொற்றொடராம்.

இப்பழமொழிகளை வடமொழிப்புலவர்கள் லோகோக்தி எனப் பெயர்கொடுத்துக் காவியங்களில் எடுத்தாளுவர்.

வடமொழி உலகவழக்காய் இல்லாமையால் பழமொழி உலக வழக்கான தேசபாஷையில் மட்டும் உள்ளதென்பது வடமொழி வாணர்க்கு உடம்பாடாயிற்று.

தமிழ்மொழியுள் தொல்காப்பியனார் முதுமொழி என இதற்குப் பெயர்கொடுத்து இலக்கணமும் கூறுவர். (முதுமொழியென்பதும் பழமொழியின் பரியாயமே.)

அவ்விலக்கணம்,

> *நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையும்
> மென்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்
> குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரூஉம்
> ஏது நுதலிய முதுமொழி யென்ப.

என்பது.

இதன்பொருள்: 'கூரிதாய்ச் சுருங்கி விழுமிதாய் எளிதாக இயற்றப்பட்டுக் குறித்தபொருளொன்றனை முடித்தற்கு வருமாயின் அங்ஙனம் வந்ததனை முதுமொழியென்றுசொல்லுவர் புலவர்' என்றவாறு.

இவ்விலக்கணத்துள் செய்யுள்வழக்கில் வருவது என்றேனும் உலகவழக்கில் வருவது என்றேனும் விதந்துகூறாமையால் தமிழில் அவ்விருவகைவழக்கினும் பழமொழி வருமென்பது இவர்க்கு உடன்பாடாயிற்று.

இவற்றால், வடமொழியுள் பழமொழியில்லையென்பதும் தமிழ் மொழியுள் உண்டென்பதும் பெறப்பட்டன.

இதன் உதாரணம்:—

> †உழுத வுழுத்தஞ்செய் ஊர்க்கன்று மேயக்
> கழுதை செவியரிந் தற்றால்—வழுதியைக்
> கண்டன கண்ணீ ருகுப்ப நெடும்பணைத்தோள்
> கொண்டன மன்னோ பசப்பு.

என்பது.

இதனுள், வழுதியைக் கண்டகண்கள் உவகைநீருகுப்ப அவனைக் காணாத தோள்கள் பசந்தன; இஃது எதுபோலவெனின் உழுதசெய்யில் ஊர்க்கன்று மேயக் கழுதை காதறுப்புண்டதுபோலும் என இயைபின்மைகாட்டி முடிக்குமாறு காண்க.

---

* தொல். பொருள். சூ. 489.

† தொல். பொருள். சூ. 489 உரைமேற்கோள்.

இவ்வாறாக வான்மீகிமுனிவர்க்குச் சமகாலத்தவரான தொல்காப்பியமுனிவரால் சொல்லப்பட்ட இலக்கணங்களமைந்த பழமொழிகள் பலவுள்ளன; அவற்றுள் ஒன்று,

பாம்பறியும் பாம்பின்கால் என்பது.

இப்பழமொழி, தம்மினத்தாரல்லாதாரால் அறியப்படாதிருக்கும்படி மறைந்திருக்கும் இருப்பை முடித்தற்கு உரியதாக வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

இது, பழமொழி என்னும் நூலுள்,

புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம்—நலமிக்க
பூம்புன லூர பொதுமக்கட் காகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின கால்

என்று, 'புலவர் கவிகளில் மறைபொருளாகக் கூறும் உள்ளுறை முதலிய பலவகைக்குறிப்புக்களையும் புலவர்களே அறிந்து பயன் கொள்வார்; பிறர் அறியார்' என்னும் பொருளை எடுத்துக்காட்டாய் நின்று முடித்தவாறு காண்க.

இதனுள், பாம்பின்கால் என்றது பாம்பு மறைந்துகிடக்கும் இருப்பிடத்துக்குப் பெயர்.

இப்பழமொழி ஸ்ரீவால்மீகிபகவானால் செய்யப்பெற்ற ஸம்ஸ்கிருதராமாயணத்தில் மொழிபெயர்ப்பாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது,

*அஹிரேவஹ்யஹேஃ பாதாந் விஜாநாதி। என்பது.

இதன்பொருள்: அஹேஃ - பாம்பினுடைய. பாதாந் - கால்களை. அஹிரேவ - பாம்பே. விஜாநாதி - அறியும். என்பது.

இது சுந்தரகாண்டத்தில் அநுமான் சீதையைக் கண்டு கணையாழிகொடுத்து அவள் சோகம் தீரப் பேசிப்போனபின்பு அரக்கியர்கள் அநுமானை ஐயுற்றுச் சீதையைநோக்கி இவன் யார்?

* சுந்தரகாண்டம். ஸர்க்கம். 42. சுலோகம். 9.

எங்கிருந்து என்ன காரியமாக இங்கு வந்தான்? நீயும் அவனும் பேசியது என்ன விஷயம்? உன்னிடம் அவன் என்ன சொன்னான்? நீ அஞ்சவேண்டாம்; சொல். என்று வினவ அதற்கு விடையாக அச்சந்தோன்றச் சீதை சொல்லிய மறுமொழிகள் சிலவுள்ளன.

அவை.—

அஞ்சத்தக்க வடிவுடைய அரக்கர்களை அறிவதற்கு எனக்கு என்ன வல்லமையுண்டு? பாம்பின்கால் பாம்பறியும். இவன் எதைச் செய்வானோ அதை நீங்களே அறிவீர்கள். ஐயப்படவேண்டாமே! நானும் இவனை அஞ்சுகிறேன். இவன் இங்கு எதற்கு வந்தானோ? இவனை நான் அறியேன். இவனை நினைத்தபடி வடிவுகொள்ளும் அரக்கனென்றே எண்ணுகிறேன்: என்பன.

இங்குச் சீதை சொல்லக்கருதிய பொருள்:—அஞ்சத்தக்க வடிவுடைய அரக்கர்களை அறிவதில் எனக்கு என்ன வல்லமையுண்டு? இவன் என்ன செய்வானோ அதை நீங்கள் அறிவீர்கள்; நான் அறியேன்: என்பன.

இவற்றைத் திருஷ்டாந்தங் காட்டி முடித்தற்குப் பாம்பின்கால் பாம்பறியும் என்ற பழமொழி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 'பாம்புகளின் காப்பிடங்களைப் பாம்பறிவதல்லது பிறரறியாதவாறுபோல அரக்கர்களின் காப்புவேடங்களை அரக்கராகிய நீங்களே அறிவீர், யானறிபேன்' எனத் திட்டாந்தங் காட்டி முடிக்கத்தக்கதாயுள்ளது.

இதன் மொழிபெயர்ப்பாகிய வடமொழிவாக்கியத்திலுள்ள பாத(பாத) சப்தம் காலின் பிரதிபதமாயிருந்தாலும், பாம்புகரந்துறையும் இடவிசேடங்களை யுணர்த்தாது, நடக்கும் உறுப்பாகிய கால்களையே யுணர்த்துதலால் அது இங்குப் பொருளற்றதாகிறது.

எங்ஙனமெனில் பாம்புகளுக்குப் பாதம் (கால்கள்) இல்லையென்பது கண்கூடாய் அறியத்தக்கது. அன்றியும், பாம்புக்குக் காலிலி என்று தமிழ்நிகண்டுகளிலும், உரஹ: (-நெஞ்சாற் செல்வது), வளுஹ: (-காலாற் செல்லாதது) என வடமொழிநிகண்டுகளி

னும் பெயர் வழங்கப்பட்டிருப்பதால் நூல்வழக்கானும் காலில்லையென்றே கொள்ளக்கிடக்கிறது. ஆதலால் பாம்பின்கால்களைப் பாம்பே அறியும் என்பது, முயலின்கொம்புகளை முயலே அறியும், பிறர் அறியார்: என்பதுபோலும் பொருளற்ற கூற்று மென்க.

பாம்புக்கு வடமொழியில் ग़ूढपात् (=மறைந்த கால்களையுடையது) என்று ஒரு பெயரிருப்பதால் அம் மறைந்த கால்களைப் பாம்பறியும், பிறர் அறியார்: என்று பொருள்சொல்வதானாலும் பயனில்லை.

ஏனெனில்? அரக்கர் பிறரறியாமல் கரந்துறையும் கள்ள வேடத்தை அவ்வரக்கர்கள் அறிந்துகொள்வதனால் ஒருவர்க்கொருவர் உதவியாய்நின்று கருதியகாரியங் கைக்கொள்ளுதல்போல், அப்பாம்புகளுக்கு, உடலில் மறைந்துகிடக்கும் கால்களைப் பாம்புகள் அறிந்துகொள்வதனால் யாது பயனுள்ளது? அதனுடலில் மறைந்துகிடக்கும் கால்களைப் பிறர் அறிந்துகொள்வதனால் அதற்குண்டாகும் தீங்கென்ன? பிறர் அறிந்துகொள்ளாததனால் அப்பிறர்க்குள்ள கேடென்ன? ஒருவகையானும் பயனில்லாமையால், 'பிறர்க்குக் கேடுவிளைக்கக்கருதி அரக்கர்கொள்ளும் வஞ்சவேடத்தால் கரந்திருக்குமிருப்புக்களை அரக்கர் அறிவார்; பிறர் அறியார்:' என்று சீதை சொல்லக்கருதியபொருளைத் திருஷ்டாந்தங்காட்டிமுடிப்பதற்கு மொழிபெயர்ப்பான பாதசப்தம் சிறிதும் பயன்படாதாயிற்று என்க.

அன்றியும், இங்குச் சீதை சொல்லக்கருதியபொருள் 'தம்மைப் பிறர் அறியில் தமக்கு ஏதமுண்டாமென்றுகருதிக் கள்ளவேடத்தால் தம்மை மறைத்துக்கொண்டு பிறர்பொருள் கவர்ந்துதிரியும் அரக்கர்களைப் பிறர் அறிதலரிது; அவ்வரக்கர்களே அறிவர்' என்பதாம்.

இப்பொருளில் அரக்கருக்குப் பாம்பும், அவ்வரக்கர் மறைந்துறையும் வேடங்களுக்கு அப்பாம்பு மறைந்துறையும் இடமாகிய கால்களும் திட்டாந்தமாகவேண்டும். வடமொழி வாக்கியத்துள்ள

பாத(வாத)சப்தம் பாம்பு மறைந்துறையும் இடத்துக்குப் பெயராகாது நடக்கும் கால்களுக்கே பெயராயிருத்தலாலும், பாம்பின் உடலுள் மறைந்திருக்கும் அக்கால்கள் பாம்பு மறைந்திருப்பதற்கு இடமாகாமையாலும் பொருத்தமில்லதாம்.

அன்றியும், ஞூடிஷவாஜ (-மறைந்தகால்களையுடையது) என்னும் பொருள், கூட(ஞூஷ)சப்தம் அபாவவாசகமாகநின்று, *'அருங்கேடன்' என்பது கேடில்லாதவன் என்னும் பொருளுணர்த்துவதுபோல இல்லதை உள்ளதுபோலவைத்துக் கூறும் வழக்குவகையால் காலில்லாதது என்னும் பொருளே பயப்பதாலும் பொருந்தாதாயிற்று.

ஆதலால் அப்பொருளையொழித்துப் பாம்பறியும் பாம்பின்கால் என்னும் தமிழ்ப்பழமொழிப்பொருளைக் கொண்டால் மிகவும் பொருத்தமாய் முடியும்.

எங்ஙனமெனில், பாம்பறியும் பாம்பின்கால் என்னும் தமிழ்ப் பழமொழியிலுள்ள கால் என்னும் சொல் பாம்பிற்கு நடக்கும் கால்களில்லாமையால் அதனையுணர்த்தாது, கண் கால் கடை இடை அளை புடை முதலிய இடவிசேடப்பெயர்களில் ஒன்றாய்ப் பாம்பு மறைந்திருக்கும் இடத்தையுணர்த்துமாதலால், 'பாம்பு மறைந்திருக்குமிருப்பைப் பாம்பேயுணர்வதுபோல அரக்கர் கள்ளவேடத்தால் மறைந்திருக்குமிருப்பை அரக்கரே அறிவர்' எனப் பொருளொடு பொருந்துமென்க.

அரக்கர் கள்ளவேடத்தில் மறைந்து தீமைபுரிதலைத், 'தவமறைந் தல்லவைசெய்தல்' போலக் கொள்க.

இங்கு அளை என்னும் இடவிசேடப்பெயர் பாம்பளை, அளைமறி பாப்பு எனவும், புடை என்னும் இடவிசேடப்பெயர் பாம்புப்புடை எனவும் வழங்கப்படுதல்போல அவற்றோடொத்த கால் என்னும் இடவிசேடப்பெயர் பாம்பின்கால் எனப் பாம்பு மறைந்துகிடக்கும் இடத்தை யுணர்த்துகிறது.

கால் என்றது நடக்கும் கால்போல ஒடுங்கியும் முடங்கியும் நீண்டும் கிடக்கும் இடவிசேடத்தை யுணர்த்துவதாம். இதனை வாய்க்கால் குளக்கால் காலவாய் கொடிக்கால் என்னும்

---

* திருக்குறள். 210.

பெயர்களிலுள்ள கால் என்னும் சொல்லால் உணர்த்தப்படும் இடங்களிலும் காண்க.

அவ்வாறு ஒடுங்கியும் இடுங்கியும் நீண்டுமிருக்கும் பாறை யறை, கல்லிடுக்கு, விரிவு முதலிய இடங்கள் பாம்பின் உடற் கிடக்கைக்கு இசைந்தனவாயும், அவை பிறர் அறியாமல் மறைந் தியங்குதற்கு உரியனவாயும் இருத்தலால் அவற்றைப் பாம்படை தல் இயல்பென்றும் அதனால் அவை பாம்பின்காலென வழங்கப் படுமென்றும் அறியத்தகும்.

இக்காலத்தும் வரிவடிவில் சில உயிர்மெய்யெழுத்துக்களுக்கு உறுப்பாக (ா இவ்வாறு) இடுக்குபோல எழுதும் இடுக்குள்ள எழுத் தைக் கால் என்று வழங்குதலும் இதற்குச் சான்றாகும்.

ஆகவே, தமிழ்ப்பழமொழியிலுள்ள பாம்பின்கால் என்பதற்குப் பாம்புமறைந்துறையும் இடம் என்றே பொருள்படுதலால், 'பாம்பு மறைந்துறையுமிடம் பாம்பறியும், பிறர் அறியார்' என்பதே தமிழ்ப் பழமொழியின் பொருளாம்.

இப்பொருள்கருதியே 'இன்னபுற்றிற் பாம்பிருக்குமென்று யா ரறிவார்?' என உலகவழக்கிலும் வழங்கிவருகின்றனர். அன்றியும்,

> நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகம் கரந்துறையும்
> அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு—நெஞ்சில்
> கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
> கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

எனச் செய்யுள்வழக்கிலும் இது பயின்றுவருதல் காண்க.

இதனுள்ளும் நெஞ்சிற் கள்ளமுடையதீயோர் தாம் அக்கள்ளம் தோன்றுதிருக்கும்படி மறைந்தியலுதற்கு, அவர்போலத் தீங் கிழைக்கத்தக்க நாகம் பிறர்க்குப் புலப்படாது விடர் புடை அளை முதலிய கால்களில் மறைந்தியலுதலைத் திட்டாந்தமாகக் காட்டிப் பொருள் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால், பாம்பறியும் பாம்பின்கால் என்பது, பாம்பு பிறர் அறியாமல் மறைந்தியலுமிடங்களைப் பாம்புகளே அறிந்து ஒன்றோ டொன்று கூடி உடனுறைந்து பிறர்க்குத் தீங்குபுரிவதுபோல,

அரக்கர் பிறர் அறியாமல் மறைந்தியலும்வேடங்களை அவ்வரக்கர்களே அறிந்து ஒருவரோடொருவர் அளவளாவி உடனுறைந்து பிறர்க்குத் தீங்குபுரிவர் என்றும், அப் பாம்பின் மறைவிடமாகிய கால்களைப் பிறர் அறியில் அதனை யடைந்த பாம்புகள் அப்பிறரால் தீங்கிழைக்கப்படுமாறுபோல அவ்வரக்கரது கள்ளவேடத்தைப் பிறர் அறியில் அப்பிறரால் அவ்வரக்கர் தீங்கிழைக்கப்படுவரென்றும் நுவல்பொருளை முடித்தற்குத் திருட்டாந்தமாய்நின்று பயன்படுவதாகிறது.

பாம்பின்காலாகிய இடங்கள் பிறரால் அறியப்பட்டால் அவற்றைத் தீயிட்டெரித்தும் வெட்டியும் பாம்புகளை வெளிப்படுத்திக் கொல்வர். அதுபோல் அத்தீய அரக்கர் மறைந்தியலும் வேடமும் பிறரால் அறியப்படில் அவ்வரக்கர் படும்பாட்டுக்கு வானரரிடம் சாரணர் பட்டபாடே சான்றாகும். அவர் கள்ளவேடத்தைப் பிறர் அறியாத இடத்தில் அப்பிறர்படும் பாட்டுக்கு மாரீசன் கொண்ட மான்வேடத்தாற் சானகி பட்ட பாடும் சான்றாகும்.

இத்துணை பொருணயங்களமைந்துள்ளது பாம்பின்கால் பாம்பறியும் என்னும் பழமொழி.

இது வான்மீகிமுனிவர்காலத்திலேயே (1) நுண்மையும் (2) சுருக்கமும் (3) ஒளியுடைமையும் (4) மென்மையும் என்றிவை விளங்கத்தோன்றிக் (5) குறித்தபொருளைமுடித்தற்குவருதலாகிய பழமொழியிலக்கணங்கள் ஐந்தும் அமைந்ததாய்ப் பயிலப்பெற்றிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

(1) இதில் பாம்பின்கால் என்றது, நடக்கும் கால் என்னும் பொருள் தோன்றுமாறு காட்டி, அப்பாம்பிற்குக் காலில்லாமையை நோக்கி வேறுபொருள் கொள்ளவேண்டுமென் றுஆய்ந்தபின் அது பாம்பு மறைந்திருக்கும் இடம் என்னும் பொருள்தோன்றச் செய்தமையால் சொல்நோக்கும் பொருள்நோக்குமாகிய நுண்மையுடையதாயிற்று.

(2) இரண்டுசீரில் முடிந்தமையால் சுருக்கமுடையதாயிற்று.

(3) உலகப்பிரசித்தமாயிருத்தலால் ஒளியுடையதாயிற்று.

(4) ஓசையால் கடுமையின்றிச் செவிக்கின்பம் பயத்தலால் மென்மையுடையதாயிற்று.

(5) அரக்கரது கள்ளவேடம் இன்னதென அறிதற்கு அரிது என்னும் கருதிய பொருளை முடித்தற்குரிய திட்டாந்தமானமையால் ஏதுநுதலியதாயிற்று. ஈண்டு ஏது என்றது உபலக்ஷணமாய் அதற்கு இனமான திட்டாந்தமும் அகப்படநின்றது.

இவ்வாறு இலக்கணங்களமைந்துவிளங்கிய பாம்பின்கால் பாம்பறியும் என்னும் பழமொழியே, 'அஹிரேவ ஹ்யஹே: பாதாந் விஜாநாதி' என்று ஸ்ரீ வால்மீகிபகவானால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென்று தோன்றுகிறது.

இப்பழமொழி உலகப்பிரசித்தமென்பதை ஹி சப்தத்தாலும், பிறர் அறியார் என்னும் குறிப்பை ஏவகாரத்தாலும் காட்டி விபக்திவசனங்களை விரித்துரைத்திருப்பதும் மொழிபெயர்ப்பு என்று காட்டுகிறது.

இப்பழமொழியுள் பாம்பின்கால் என்பதற்குப் பாம்பு இருக்கும் இடம் என்பதே பொருளாயின் அப்பொருள் தோன்றும்படி அஹிரேவ ஹ்யஹே: ஸ்தாநம் விஜாநாதி என்று மொழிபெயர்க்காத காரணம் என்னெனில், அவ்வாறு அப்பொருள் வெளிப்படத் தோன்றும்படி மொழிபெயர்த்தால் அப்பழமொழியின்கண்ணுள்ள நுண்மை என்னும் இலக்கணத்தையொழித்து மொழிபெயர்த்ததாகும். அந்நுண்மையும் ஒழியாதிருக்கும்படி காலின் பிரதிபதமான பாதசப்தத்தால் மொழிபெயர்த்தார் என்க.

அல்லது, தமிழ்ப்பழமொழியின் மொழிபெயர்ப்பென்று வெளிப்படத்தோன்றுமாறு அங்ஙனம் மொழிபெயர்த்தாரென்க.

பிரதிபத மொழிபெயர்ப்பில் பாதசப்தம் இடத்தையுணர்த்தாது பொருளற்றிருப்பது குற்றமன்றோ? எனின், அன்று. அவ்வடமொழிவாக்கியம் தமிழ்ப்பழமொழியின் மொழிபெயர்ப்பாதலால் அம்மொழிபெயர்ப்புத் தானுகவே பொருளுணர்த்தாமல், அதற்கு மூலமாயுள்ள தமிழ்ப்பழமொழியை நினைப்பித்து (ஸ்மாரகமாய்)க் கொண்டே அத் தமிழ்ப்பழமொழிமூலம் பொருளுணர்த்தும் என்க.

இஃது கென்போலவெனில் இரண்டுரேபங்களையுடையது என்னும் பொருளுடைய த்விரேப சப்தமானது நேரேநின்று வண்டை யுணர்த்தாது, அவ்விரண்டு ரேபங்களையுடைய ப்ரமர (ஐரு) சப்தத்தையுணர்த்தி, அந்தப் பிரமரசப்தத்தின்வாயிலாக வண்டை யுணர்த்துவதுபோலும் என்க.

அல்லது பாத(வாஉ)சப்தம் அதன் பரியாயமான பத(வஉ) சப்தவாயிலாக இடத்தையுணர்த்தும் எனினும் இழுக்காது. இது குஞ்சரநகரம் என்னும் பெயர் ஹாஸ்தினபுரத்தையுணர்த்துவது போலும் தமிழ்வழக்காம் என்க.

இவ்வாறுக வால்மீகிபகவான் தமிழ்ப்பழமொழியின் இலக்கணங்களையுணர்ந்து நன்மையழியாது மொழிபெயர்த்துரைத்தமையால் அவர் தமிழில் பொருளதிகாரப்பயிற்சியுடையவரென்றும் அதனுளே அகத்திணைபுறத்திணை யிலக்கணம் அமையப் பாடப்பெற்றிருக்கும் 'பருதிசூழ்ந்தவிப் பயன்கெழுமாநிலம்' என்று தொடங்கியுள்ள புறநானூற்றுச்செய்யுள் இவராற் பாடப்பெற்றிருக்கலாமென்றும் தோன்றுகிறது.

அன்றியும், சுந்தரகாண்டப்பெயரால் ஞாபித்திருக்குமாறு தமிழ்வழக்கான விஷயங்களை இராமாயணத்துள் வழங்கிவருபவரென்றும் கருதற்குரியரே.

இன்னும், இராமாயணகாலத்தில் இப்பழமொழியை வழங்கிய சீதையும் அது கேட்டிருந்த அரக்கியரும் இராமாயணப்பொருளை யுணர்தற்குரிய மக்களும் எல்லோரும் பேசிவந்த தாய்மொழி தமிழாயிருக்கவேண்டுமென்பதும் குறிப்பால் தோன்றுகிறது.

இது வலியுறுதற்கு அநுமான் சீதையிடம் பேசநினைந்து ஆலோசித்த ஸம்ஸ்க்ருத மாநுஷபாஷையும், ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையும், அஸம்ஸ்க்ருதமாநுஷபாஷையும் எத்தகைய என்பது ஆராயத்தக்கது.

[தொடரும்.]

பத்திராசிரியர்.

கம்பராமாயணசாரம்.

[ககச-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

சுக்கிரீவன் இராவணனது கிரீட ரத்தினங்களை இராமனடியில் வைத்து வணங்குதல்.

40 கொழுமணி முடிக டோறுங் கொண்டன[1] மணியின்[2] கூட்டம்
அழுதய ருறுகின் றான்ற[3] னடித்தல மதனிற்[4] சூட்டித்
தொழுதய னாணி நின்றான் றூயவ ரிருவ ரோடும்
எழுபது வெள்ளம் யாக்கைக்[5] கோருயி ரெய்திற் றன்றே.[6]

கொண்டுகூட்டு: *கொழுமணி முடிகள்தோறும் கொண்டன (ஆகிய) மணியின்கூட்டம் அழுது அயருறுகின்றான்றன் அடித்தலமதனில் சூட்டித் தொழுது அயல் நின்றான். தூயவர் இருவரோடும் எழுபதுவெள்ளம் யாக்கைக்கு ஓர் உயிர் எய்திற்று.*

பொருள்: *சுக்கிரீவன் இராவணனுடைய பத்துக் கிரீடங்களினின்றும் பறித்துக்கொண்டுவந்த இரத்தினராசியை(த் தான் திரும்பிவாராமையின் நிமித்தம்) புலம்பிக் கண்ணீர்வடித்து வருந்திக்கொண்டிருந்த இராமன்பாதங்களில் (பாதகாணிக்கையாக) வைத்து வணங்கிவிட்டு(இராவணன் தலைமேலுள்ள முடிமணிகளைத் தானே கொண்டுவந்தோம், தலைகளைக் கொண்டுவந்தோமில்லையே யென்று தலைகவிழ்ந்து) நாணி நின்றான். (அவன் திரும்பி வந்தது,) இராமலக்குமண ரிருவரோடு எழுபதுவெள்ளம் வானர வீரர்களுடைய (பல) தேகங்களுக்கு ஒன்றாயிருந்த உயிர்(போனது) திரும்பிவந்தது (போன்றது).*

கொழுமை - செழுமை - வளம்; இங்கே மணிகளின் பருமைமிகுதியையும் ஒளிமிகுதியையும் குறித்தது. மணிமுடி - இரத்தினகிரீடம். அயல் - பக்கத்திலே. தூயவர் - பரிசுத்தர். எழுபதுவெள்ளம், - எழுபதுவெள்ளம்

படைவீரர்க்கு ஆகுபெயர். எய்திற்று - அடைந்தது. அன்று, ஏ: அசைச் சொற்கள்.

'இருவரோடும் எழுபதுவெள்ளஞ் சேனைக்கு ஓர் உயிர்' என்றதனால், சுக்கிரீவன் இராமலக்குமணரும் வானரரனைவரும் தன்னை உயிரென்று கருதும்படியும் தான் இல்லையானால் உயிர் வாழாராகும்படியும் சிறந்த அன்பும் தியாகமும் செய்துவந்தானென்பதை இனிமையாகவும் சாதுரியமாகவும் கூறினார்.

பாடபேதம்: [1] கொண்டனன், கொண்டகன். [2] குழுவின். [3] அயர்கின்றவண்ணல், அயர்வுறுகின்றான்றன். [4] அடித்தலத்தமரச். [5] வெள்ளத் தாக்கை. [6] எய்திற்றன்றேன்.

இராமன் சுக்கிரீவனை இறுகத்தழுவி மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர் வடித்தல்.

41 என்புறக் கிழிந்த[1] புண்ணி னிழிபெருங்[2] குருதி யோடும்
புன்புலத்[3] தரக்கன் றன்னைத் தீண்டிய புன்மை[4] போக
அன்பனை யமரப்[5] புல்லி மஞ்சன மாட்டி விட்டான்
தன்பெரு நயன[6] மென்னுந் தாமரை சொரிந்த[7] நீரால்.

நேர்ந்துகூட்டு: (இராமன்) அன்பனை அமரப்புல்லி (அவனுடைய) என்பு உறக் கிழிந்த புண்ணின் இழி பெருங்குருதியோடும் புன்புலத்து அரக்கனைத் தீண்டிய புன்மைபோகத் தன் பெரு நயனமென்னும் தாமரைசொரியும் (கண்) நீரால் மஞ்சனமாட்டிவிட்டான்.

பொருள்: இராமன் சுக்கிரீவனை இறுகத் தழுவி, (இராவணன் தன் நகங்கள்) சுக்கிரீவன் எலும்பைப் பொருந்தும்படி (கிழித்ததனால் தோலும் சதையும்) கிழிந்த புண்களினின்று வடிகின்ற இரத்தமும் (அந்த) இராவணன் தீண்டிய தீட்டும் (கழுவப்பட்டு) நீங்கிப்போம்படி, கண்ணீரால் குளிப்பாட்டினான்.

என்பு உற - எலும்புவரையும் பொருந்தும்படி. இழி பெரும் குருதி - வடிகின்ற மிகுந்த இரத்தம். புன்புலம் - புல்லறிவு - அற்பபுத்தி. புன்மை - அசுத்தம் ('புன்மை நாளும் புனிதமாம்', தமிழகராதி); இங்கே, 'ஆசௌசம்'

என்னும் தீட்டைக் குறித்தது. அமர - நெருக்க. ('அமரப் புல்லும்', தமிழக ராதி). மஞ்சனமாட்டுதல் - அபிடேகஞ்செய்தல் - குளிப்பாட்டுதல். நயனம் - கண்.

'சண்டாளன்' என்பது கொடும்பாதகனுக்கும் 'தீண்டாத நீச சாதி'யானுக்கும் பொதுப்பெயர். இராவணன் சென்மத்தாற் பிராமணனாயினும் கன்மத்தாற் சண்டாளன் என்பதும் அவனைத் தொடுதல் சண்டாளனை ('தீண்டத்தகாத நீசசாதியானை)த் தொடுதலாய்த் தீட்டாகுமென்பதும் இரண்டாம் அடிக் கருத்து.

'தீண்டாதசாதி'ச் சிறுவர்களோடு சேற்றில் விளையாடிவந்த பிள்ளையைத் தாய் தண்ணீராற் குளிப்பாட்டிச் சேற்றின்கறையையும் 'தீட்டையும்' ஒருமிக்க நீக்கிச் சுத்தப்படுத்துவதுபோல, இராவணனோடு போராடிக் கட்புலனான இரத்தக்கறையுடனும் கட்புலனாகாத தீட்டுக்கறையுடனும் வந்த சுக்கிரீவனை இராமன் கண்ணீராற் குளிப்பாட்டி இருவகைக் கறைகளையும் போக்கிச் சுத்தப்படுத்தினனென்க.

பாடபேதம்: [1] குழிந்த. [2] இழிகொழுங், இழிதருங். [3] புன்புறத். [4] தீமை. [5] மார்பிற். [6] பெருங்கண்கள். [7] தாமரைத்தடத்து.

சுக்கிரீவன் மேலும் அவசரப்பட்டு ஆபத்துக்குள்ளாகாதபடி இராமன், கண்டித்துக்கூறல்.

[இராமன், அருவிபொழியும் விழியினனாய், அன்போடு சுக்கிரீவனைநோக்கி 'எப்போதும் தீர்க்காலோசனைசெய்து இக்காரியம் இக்காலத்தில் இவ்வாறு செய்யத்தக்கதென்று தீர்மானிக்கும் உன்னுடைய தெளிந்தபுத்தி இப்போது திகைப்புற்று ஆலோசனையின்றி அவசரப்பட்டு அனாவசியமாக ஆபத்துக்குள்ளானாய். அந்த இரக்கமற்ற அரக்கன் உன்னைக் கொன்றிருந்தால், நான் செத்திருப்பேன். செத்திடாமல், இட்டனைக்கொன்ற துட்டனுடன் போர்புரிந்து, அவன்குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டனையாக

அவனோடு அரக்கரனைவரையும் வேரோடழித்து வெற்றிபெற்றே னாலும் (அந்த வெற்றி, உன்னைப் பாதுகாவாமற் பெற்ற வெற்றி யாய்த் தோல்வியேயா மாதலால்) தோற்றேனேயன்றோ? அப்பா, உன் பிரிவு என் உள்ளத்தைப் பிளந்தது; உயிர் தரித்துநிற்கமாட் டாது நிலைபெயர்ந்து வெளியே போவதும் உள்ளே வருவதுமாகச் செய்தது; என் உடலைச் செயலற்றுத் தம்பிக்கச்செய்தது.

'பொறுத்தார் அரசாள்வார்.' பொறுமையுடைய ஆண்மை ஆக்கத்தை அளிக்கும்; அஃதில்லாத ஆண்மை கேட்டைவிளைக் கும். பொறுமையற்று என்ன நினைந்து என்ன செய்தாய்? உன் செயலை ஆலோசனையற்ற சிறுபிள்ளைவிளையாட்டென்றே செப்பல் வேண்டும். அந்த விளையாட்டினால், விளையக்கூடிய பெருங்கேடு களை யெண்ணிப்பார்த்தாயில்லை. நீ இப்போது வந்தவன், சிறிது தாமதித்துவருவாயானால் என்ன நிகழ்ந்திருக்குமென்பதைக் கேள். நான் நீ இறந்தாயென்று எண்ணிச் சீதையையும் அரசாட்சியையும் பொருட்படுத்தாமல், செத்த உன்னைத் தொடர்ந்(து செத்)திருப் பேன். நான் சாகவே, எல்லாரும் செத்திருப்பார்கள்' என்றான்.

இராமனைநோக்கிச் சுக்கிரீவன் சொல்லத்தொடங்கல்.

மேற்கூறியவாறு கூறிய இராமன்பாதங்களில்விழுந்து வணங்கி யெழுந்து (இராவணன் தலையிற் றரித்த முடியிற்பதித்த மணிகளைக் கொண்டுவந்தோமேயன்றித் தலைகளைக் கொண்டுவந்தோமில்லையே யென்று திரும்பவும் எண்ணி வெட்கம்மிகுந்து இராமனை நிமிர்ந்து நோக்காது) இயற்கையாகத் தரையைநோக்கும் சிங்கம்போல, செயற்கையாகக் கழுத்தை வளைத்துத் தலையைத் தாழ்த்துக் கவிழ்ந்தமுகத்தினனாய்ச் சுக்கிரீவன்சொல்லுகின்றான்.]

42 காட்டிலே கழுகின் வேந்தன் செய்தது[1] காட்ட மாட்டேன்
நாட்டிலே குகனார் செய்த நன்மையை நயக்கமாட்டேன்
கேட்டிலே னல்லே னின்று கண்டுமக் கினியன் றானேன்[2]
மீட்டிலேன் தலைகள் பத்தும் கொணர்ந்திலேன்[3] வெறுங்கை வந்தேன்.[4]

கொண்டுகூட்டு: கழுகின்வேந்தன் காட்டிலே செய்தது (செய்து) காட்டமாட்டேன். நாட்டிலே குகனார் செய்த நன்மையை(ச் செய்ய) நயக்க மாட்டேன். கிளி அன்னானை(ப் பற்றி)க் கேட்டிலேனல்லேன். (கேட்ட படி) இன்று (அவளைக்) கண்டு மீட்டிலேன். தலைகள் பத்தும் கொணர்ந் திலேன். வெறுங்கை(யோடு) வந்தேன்.

பொருள்: (உன்னால் அகப்பொருளான உன் அன்பன்றிப் புறப்பொருளான ஒரு பிரயோசனமும் அடையாத குக சடாயுக்க ளிருவரில்) காட்டிலே (சீதையைக் கவர்ந்த இராவணனை எதிர்த்துப் பொருது படுகாயமடைந்தபின் நிகழ்ந்த செயலை உனக்குத் தெரி விக்கும்வரை உயிர் தாங்கியிருந்து குற்றுயிரோடு கிடந்து உனக்குச் செய்த உதவிகாரணமாக இறந்த) சடாயு செய்தது (போன்ற உதவியை, அகப்பொருளான அன்போடு புறப் பொருளான ராச்சியத்தையும் பெற்ற யான், செய்து) காட்ட மாட்டாதே னானேன். (குகனுடைய) நாட்டிலே (நீ வந்தபோது உனக்கு அன்புடையார் எல்லா ரன்பினுக்கும் உயர்ந்த அன்புடன் அந்தக்) குகன் செய்த நன்மை(களுக் கெல்லாம் மேம்பட்ட நன்மை யான சிசுருஷை)யை(ச் செய்வது கிடக்க, செய்தற்கு) விரும்பவு மாட்டாதேனானேன். கிளிமொழிபோலுஞ் சொற்களையுடைய சீதா தேவியை(ப் பற்றி)க் கேள்வியுறாதே னல்லேன். (அனுமன் வாயி லாக அவளிருக்குமிடமும் நிலையும் கேட்டிருக்கின்றேன். கேட்ட துணைகொண்டு) அவளை இன்று காணுதலும் செய்து மீட்டிடுதல் செய்திலேன். (மீட்டுதற்கு அவசியமும் முன் செய்யக்கடவது மான இராவணவதத்தைச் செய்து, தக்க காணிக்கையாகத்) தலைகள் பத்தையும் கொண்டுவந்தேனில்லை. வெறுங்கையோடு வந்தேன்.

செய்ததுகாட்ட - செய்த உதவிபோன்ற உதவியைச் செய்துகாட்ட. நன்மை - உபகாரம். நயக்க - விரும்ப - விரும்பிச்செய்ய.

கேட்டிலேனல்லேன் என்பதில் உள்ள இல்லேன் அல்லேனென்ற எதிர்மறைகள், ஒன்றையொன்று மறுத்து உடன்பாட்டுப்பொருளையுணர்த்தி யனமட்டுமல்ல, அவ்வுடன்பாட்டுப்பொருளை அதாவது கேட்டிருக்கின்றே னென்ற பொருளைக் கேட்டேயிருக்கின்றேனென்பதாக வற்புறுத்துவனவு மாம்.

கண்டும் என்பதில் உள்ள உம்மையை இசைநிறையாகக்கொள்ளலாம். அப்படிக்கொள்ளுதலினும் அதற்குக் காணுதலைச்செய்தும் எனப் பொருள் கூறி, அந்தக் காணுதலைச்செய்தும் என்பதில் உள்ள உம்மையைப் பிரித்துக் கூட்டிக் காணுதலையும் செய்து எனக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாயிருத்தல் காண்க.

யுத்தகாலத்தில் சடாயுவைப்போலவாவது சமாதானகாலத்தில் குகனைப்போலாவது உதவுவேனல்லேனுயுள்ளேனென்று சுக்கிரீவன் தன்னை நொந்துகொண்டானென்பது முதலிரண்டடிக் கருத்து. கொண்டுவாராததலைகளோடு ஒப்பிடுங்கால், கொண்டுவந்த முடிமணிகள் பொருள்களல்ல என்று கருதி 'வெறுங்கைவந்தேன்' என்றான்.

வெறுங்கையோடுவந்தேன் எனச் சாதாரணமாகக் கூறுமாறு கூறாது, 'வெறுங்கைவந்தேன்' என்றது, பொருள்விளக்கங்குன்றாது விநோதமாகவும் சொற்சுருக்கமாகவும் கூறிய நயமுடையதாயிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

பாடபேதம்: [1] செய்தன; செய்ததுங். [2] இன்று கண்டுங் கிளிமொழி மாதரானை, கண்டுவந்த கிளிமொழியானை நின்பால், கண்டேனந்தக் கிளி மொழியானை நின்பால். [3] கொணர்கிலேன். [4] வந்தே.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

யவனர்வரலாறு.

[யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான். ஆ. இராமநாதபிள்ளை B.A., (LOND.) அவர்கள்.]

(௫௰௯-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

காயஸ் கேமலஸ் கலிக்கூலா.

ஆட்சிக்காலம் கி. பி. 37–41.

நகர்க்காவற் படைத்தலைவன் மக்கிரோவின் உதவியால் காயஸ் தலைமைப்பதவியை எய்தினான். காயஸ் மேன்மக்கட்சபையைக் கூட்டி திபீரியஸின் சாக்கொண்டாட்டத்தை நடத்திக் கோயில் அமைத்தற்கு உத்தரவுகேட்டான். மேன்மக்கட்சபையினர் தனிக் கோலனுக்குக் காவலுரிமையை அளித்துச் சாவிழாக்கொண்டாடற்கும் உத்தரவளித்தனராயினும், கோட்டம் நிறுவ உடன்பட்டிலர். சனங்கள் யாவரும் காயஸ் வாழ்கவென வாழ்த்திக் களித்தனர். காயஸ் ஒற்றர்களைக் கலைத்து திபீரியஸினால் நாடுகடத்தப்பட்டோரைத் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பும்படி அழைத்தனன். குளோடியஸ் என்னும் ஒருவன் புகழ்பெற்றிலனாயினும், கைசர் குடும்பத்தினனாகையால், அவனுக்குக் காயஸ் இணைத்தலைமைப் பதவியை அளித்தனன். காயஸ் தன் சுற்றத்தாரை நேசித்துப் பொருளுதவிசெய்தான். காயஸ் தனக்குத் தேசகாவலன் என்ற பட்டம் வேண்டாமென மொழிந்து தன் படைவீரருக்கும் கீழ் மக்களுக்கும் தானஞ்செய்து குடியோம்பினனாகையால், பொது சனங்கள், "காயஸ் நீடூழி வாழ்க" எனக் கோயில்களில் பிரார்த்தித்தார்கள். காயஸ் மெலிந்த உடம்பினன்; கால் சிறிது ஊனமுற்றவன்; ஆகையால் காலிகூலா எனப்பட்டான்.

காயஸ் வாள்வீரரோடு கலந்து களித்தான்; கூத்தர் முதலியோரோடும் கூடிக் களித்தான்; குற்றஞ்சாட்டப்பட்டோரை வருத்துவதிலும் இன்புற்றான். காயஸ் புலன்வழிச்சென்று வரைவின்மகளிரோடு புல்லியும் புலந்தும் களித்து ஊற்றின்பஞ் சுவைத்தான். இவ்வாழ்க்கை காரணமாகக் காயஸ் நோய்வாய்ப்பட்டான். இதையறிந்த சனங்கள் துயர்க்கடலில் மூழ்கினர். காயஸ் சுகமடைந்தவுடன், சனங்கள் கோயில்களுக்குச்சென்று தேவரைப் பரவிப் பலி கொடுத்து ஆடியும் பாடியும் குதிரைப்பந்தயம் நடாத்தியும்

அல்லும் பகலும் சாறயர்ந்து கொண்டாடினார்கள். காயஸ் வாட்போர்க்காட்சி, குதிரையோட்டம், ஆடல்பாடல் முதலியவற்றில் இன்பம்விழைந்தனன்; இன்னியம் இயம்ப, விறலியர் வீணை வாசிக்க இசையின்பம் நுகர்ந்தான். சனக்கூட்டங்களில் காயஸ் தானே ஆடிப்பாடிக் கூத்தரைப்போல் நடித்தான். தேர்ப்பாகர் கட்சியாகித் தேர்கடாவினர் என்றும் காயஸ் பச்சைக் கட்சியாரைச் சார்ந்தான் என்றும் சரித்திரநூல்கள் கூறாநிற்கும். காயஸ் தனது தங்கைமார் மூவரோடும் முயங்கினனெனவும் வரலாறுகள் கூறும்; இருவரோடு கூடினன் என்பதில் ஐயமுண்டாயினும் டுறுசில்லாவை மிகவும் காதலித்தான் என்பதில் சற்றேனும் ஐயமில்லை; அவளைக் கணவனைப்பிரிந்து தனது மாளிகையில் இருக்கச்செய்தனன்; அவள் இறந்தாளாக ஆற்றானாகித் தேற்றவும் தேறானாகித் துயருற்றுப் புலம்பித் திரிந்தான்.

காயஸ் மூன்றுமனைவியரை ஒருவர்பின் ஒருவராக மணந்தான். அம்மூவரும் பிறர்மனைவியராயிருந்தவரென்பது அறியற்பாலது. உரோமர் பிறர்மனைநயத்தலைத் தீயவொழுக்கமெனக் கண்டித்தாலும், ஆடவரும் பெண்டிரும் பிறரை இச்சித்தகாலைத் தாம் மணந்தவரைப்பிரிந்து இச்சித்தோரை மணந்தனர். காயஸ் ஒரு பித்தன்; முதற்கடவுள் யூப்பிற்றரின் கோயிலையடைந்து தானே முதற்கடவுளெனக்கூறித் தேவனை அமர்க்கழைத்தனன்; அன்றியும், தனக்கோர் கோயிலமைத்துத் தன்னை முதற்கடவுளென வணங்கும்படி முரசறைவித்தனன். யூதர் காயஸ் என்னும் தனிக்கோலனை முதற்கடவுளென வணங்கவிரும்பாமல் குறையிரந்தனராக, காயஸ் அவர்களுடைய தூதர்களைப் பரிகாசம் பண்ணினன். கி. பி. 39ல் காயஸ் நீர்க்குழாய் ஒன்று கட்டுவித்தான். பேயாயி நீரிணையில் ஒரு பாலங்கட்டிக் கப்பல்களை நிரைநிரையாக நிறுத்தி அவற்றின்மீது பலகைகளைப் பரப்பித் தனது தேரைச் செலுத்தினன். கைசர் அகஸ்தஸ்முதலியோரை இலிவியஸ் வேசிலியஸ் என்னும் நூலாசிரியர் புகழ்ந்துரைத்திருத்தலைக் காயஸ் அறிந்து அழுக்காறுற்று அவ்வேடுகளை வாசகசாலைகளில் வைக்கவேண்டாமெனக் கற்பித்தான்; பொருள்வேட்கையால் ஒற்றர்களை ஏற்படுத்திச் செல்வரை வருத்தினன். இங்ஙனம் காயஸ் வெய்யோனானன்; புதிய சுங்கங்களும் அரசிறைகளும் இறுக்கும்படி முரசறைவித்தான்; நகர்க்காவற்படைத்தலைவன் தனிக்கோலனைக் கி. பி. 40ம் ஆண்டு கொன்றான்.

குளோடியஸ்.

ஆட்சிக்காலம் கி. பி. 41—54.

தனிக்கோலனைக்கொன்றோர் அரசியலை நடாத்தற்கு ஒருவரையுந் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. காயஸும் தனக்குப்பின் தலைமைவகித்தற்கு ஒருவரையும் நியமிக்கவில்லை. மேன்மக்கட்சபையும் படைவீரரும் யாதுசெய்யலாமென ஆலோசித்தனர். 41 ஆம் ஆண்டு இணைத்தலைவர்கள் மேன்மக்கட்சபையைக் கூட்டி நகரைக் காத்தனர். மேன்மக்கட்சபை காயஸ் கொடுங்கோலனெனத் தீர்மானித்தது; ஒருசாரார் குடியரசை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் ஒருசாரார் தனித்தலைவன் ஒருவனைத் தெரிந்தெடுக்கவேண்டுமென்றும் வாதித்தனர்; எங்ஙனமாயினும், தனிக்கோலனைக் கொன்ற கயிரு என்போனுக்கு ஒருவரும் யாதொரு தீங்கும் செய்யக்கூடாதென விதித்தனர். இஃதிங்ஙனமாகக் காவலுக்கமைந்த படைவீரர் தனித்தலைவனை நியமித்தற்கு முயன்றனர். வீரர் சிலர் இல்லங்களுள் சென்று சூறைகொண்டுழி, ஒருமாடத்தில் குளோடியஸ் தன்னுயிருக்குக் கேடுவிளையுமோவென அஞ்சி மறைந்திருந்ததைக் கண்டனராகி, "எங்கோ வாழ்க! குளோடியஸ் வாழ்க" எனத் தொழுதேத்தினார்கள். படைவீரர் குளோடியஸைக் கொண்டுசென்று பாசறையில் விட்டனர். குளோடியஸ் தலைமைப்பதவியை இச்சிக்கவில்லையாயினும், பலரும் பலமுறை தூண்ட உடன்பட்டுப் போர்வீரருக்கு 1500 பொன் அளிக்க வாக்குக்கொடுத்தான். மேன்மக்கள் ஒன்றுஞ்செய்ய வியலாதிருந்தனர். "காயஸ் என்னும் பித்தனைக்கொன்று குளோடியஸ் என்னும் மூடனையா தலைவனாக்கினீர்கள்" எனக் கயிரு கூறினான். கயிரு படைவீரராற் கொல்லப்பட்டான்.

குளோடியஸ் சர்மானிக்கஸின் தம்பியாகிய டுறூசஸ் என்பவனின் குமாரன். குளோடியஸ் மனவலிமையில்லான் எனவும் பேசும்போது நடுங்கும் இயல்பினன் எனவும் இகழப்பட்டான்; எனினும் குளோடியஸ் ஒரு அறிஞன். அவன் எற்றூறியர்வரலாற்றை 20 புத்தகமாகவும் பினீசியர்வரலாற்றை 8 புத்தகமாகவும் எழுதினான். குளோடியஸைக் கற்றறிமூடனென எண்ணி அடிமைகளும் மனைவியரும் ஏமாற்றமுயன்றனர். குளோடியஸ் அவ்வளவு மூடனல்லன் என்பது உணரற்பாலது.

குளோடியஸ் அகஸ்தஸின் தங்கையாகிய ஒக்ராவியாவின் வழிவந்த வலேரியா மெசாலினாவை மணந்தான். பின்னர், தன்மகளை அகஸ்தஸின் குடும்பத்திற் றோன்றிய சைலானஸ் என்போனுக்கு மணஞ்செய்விக்க எண்ணினான். டல்மேசியாநாட்டுத் தேசாதிபதியான கமிலஸ் ஸ்கிறிபோனியஸ் என்பான் தன்னைப் பகைத்தானாகக், குளோடியஸ் தலைமைப்பதவியைத் துறக்க எண்ணினன். படைவீரர் இதையுணர்ந்து பகைவனைக் கொன்றனர். கி. பி. 47-ல் குளோடியஸ் கப்பற்போர்க்காட்சி, வாட்போர்க்காட்சி, விளையாட்டுக்காட்சி முதலியவற்றை நடத்தினான்; தானியங்களைச் சேகரித்துத் தன் பண்டகசாலைகளை நிரப்பினான்; உரோமாபுரத்தின் துறைமுகத்தைப் பெரியகப்பல்களை ஏற்கத்தக்கதாக அகழ்வித்தான்; மார்சியநாட்டு ஏரியின் நீரைப் பாய்ச்சினான்; ஆட்சிநாட்டுக் குடிகளுக்குப் பல உரிமைகளை அளித்தான்; பிரித்தானியாவை வென்று ஆட்சிநாடாக்கினான்; தம் தெய்வத்தை வணங்கலாமென யூதருக்கு உத்தரவுகொடுத்தான். இவ்வண்ணம் குளோடியஸ் செங்கோல்செலுத்தினான்.

சுயாதீனமடைந்த கிரேக்க அடிமைகளே தனிக்கோலரின் அமைச்சராயினர். அக்கிரேக்கர் நூல் கற்ற விவேகிகள். திரவியந் தேடல் அவர்களின் நோக்கம். குளோடியஸினுடைய மனைவி மெசாலினா அமைச்சரின் துணைவியாயினள். அவள் நாக்கீசஸ் என்னும் அமைச்சனோடு கூடினாளெனச் சிலர் கூறினர். இருவருமே சேனக்காவை நாடுகடாத்தினர். சைலானஸ் குளோடியஸைக் கொல்லுதற்கு வாள் ஓங்கினனெனக் கனாக்கண்டோமென்று நாக்கீசஸ் என்னும் அடிமையும் மெசாலினாவும் சான்றுரைத்துச் சைலானஸ் என்பவனைக் கொல்வித்தனர். சைலானஸ் குளோடியஸைக் காணச் செல்லக் குளோடியஸ் அவன் தன்னைக் கொல்லுதற்கே எதிர்ந்தானென நம்பி அவனுக்குக் கொலைத்தண்டனை விதித்தான் என்பது கதை. மெசாலினா வேறு பல மேன்மக்களையும் கொல்வித்தனள். அவள் சிலியஸ் என்பவனோடு கூடிக் களித்தனள். கி. பி. 48ல் அவனோடு அவள் ஒரு போலி மணக்கிரியை நடத்தினாள். சிலியஸ் குளோடியஸைக் கொன்று மெசாலினாவின்மகன் பிரித்தானிக்கஸை இளங்கோ ஆக்குதற்கு இணங்கினான் எனக் கட்டுரைகள் கூறும்.

முன்னர்க்கூறிய மணத்தைச் சிலர் தனிக்கோலனுக்கறிவிக்க, மெசாலினு தன் பிள்ளைகளைத் தனிக்கோலனிடம் சென்று மன்னிப்புப்பெற்றுவரும்படி ஏவினள். முடிவில் சிலியஸ் கொலைத் தண்டம்விதிக்கப்பட்டான். இவ்வளவில் நாக்கீசஸ் மெசாலினுவை ஒற்றத்தொடங்கினுன். மெசாலினு அலர் பரம்புதலைப் பொருட்படுத்தாமல் பரத்தரோடு கூடிக் களித்தாள். நாக்கீசஸ் தன்னுயிர்க்கஞ்சித் தீவினையாளரை ஏவி மெசாலினுவைக் கொல்வித்தான்; அதன்பின் குளோடியஸை வேறொரு மனைவியை விவாகம் செய்துகொள்ளும்படி ஏவினன். அமைச்சருள் ஒருவனுன கலீசஸ் என்போன் கலிகூலாவின்மனைவி லொல்லியா பௌலினுவை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படியும் பல்லாஸ் என்னும் வேறோர் அமைச்சன் அக்கிரிப்பீனுவை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படியும் தூண்டினுர்கள். இங்ஙனம் கிரேக்க அடிமைகள் அமைச்சராயிருந்து அரசியலை நடாத்தியதுமன்றித் தனிக்கோலனின் குடும்பவிஷயங்களிலும் தலையிட்டனர். ஆசிரியர்கள் யாவரும் அக்கிரிப்பீனுவின் வரலாற்றை அவள் எழுதிய வாழ்க்கைவரலாற்றைப் படித்தே எழுதினுர்களாதலாலும் அக்கிரிப்பீனு தலைவியாக அதிகாரம் செலுத்தினுள் ஆதலாலும் அக்கிரிப்பீனு மெசாலினுவைக் கொல்வித்தனள் என்பதில் ஐயுறுகின்றனர்.

அக்கிரிப்பீனு தன்மகன் நீரோவுக்குக் குளோடியஸின்மகள் ஒக்டாவியாவை மணஞ்செய்வித்தற்காகச் சைலானஸ் ஆசாரமில்லாதவன் எனச் சான்றுசொல்லும்படி உரிமைக் கணக்கன் விற்றேலியனை ஏவினள். அக்கிரிப்பீனு தன் மருமகளாதலின் அவளை மணக்கலாமோவெனக் குளோடியஸ் ஆலோசித்தனன். மருமகளை விவாகஞ்செய்தல் உரோமர்நாட்டின் வழக்கமன்று. உரிமைக் கணக்கன் விற்றேலியஸ் மேன்மக்கட்சபையில் எழுந்து மருமகளை விவாகஞ்செய்தல் குற்றமன்றென ஒரு விரிவுரைசெய்தான். அதன்பின் குளோடியஸ் அக்கிரிப்பீனுவை மணம்புரிந்துகொண்டான். லொல்லியா பௌலீனுவை அக்கிரிப்பீனு கொல்வித்தாள். அக்கிரிப்பீனு இராணியாக அரசுசெலுத்த ஆசைப்பட்டனள்; தனது உருவை நாணயங்களில் பதிப்பித்தாள். கி. பி. 50ல் அவள் தன் மகன் நீரோவை இளங்கோவாக்கினள்; மெசாலினுவின்மகன்

பிரித்தானிக்கனை இளங்கோவாக்கவில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கி. பி. 54ல் குளோடியஸ் இறந்தான். அவனுக்கு அக்கிரிப்பீனு நஞ்சூட்டினள் என ஒரு கதை உண்டு. செனக்கா என்னும் புலவன் தனது நாட்டுக்குத் திரும்புதற்கு உத்தரவுபெறுதற்காகக் குளோடியஸை வியந்து ஒரு வியாசம் எழுதியும் உத்தரவுபெற்றிலன். குளோடியஸ் இறந்தவுடன் குளோடியஸ் தேவலோகஞ்சென்ற வரலாறு என ஒரு வசைநூல் இயற்றினன்.

குளோடியஸ் பிரித்தானிக்காத் தீவைக் கைப்பற்றுதற்குப் புளோட்டஸ் என்னும் படைத்தலைவனை அனுப்பினன். அப்படையில் சேவித்த கல்பா, வெஸ்பாசியானஸ் என்னும் இருவர் பிற்காலத்தில் தனிக்கோலராயினர். கி. பி. 44-ல் குளோடியஸ் பிரித்தானியாவில் இறங்கிப் போர்நடத்தினன். கம்லடூனம் என்னும் இடத்தில் பிரித்தானியர் தோல்வியடைந்தனர். குளோடியஸ் அவ்வெற்றியை நினைவுகூர்தற்கு வெற்றிப்பந்தர் ஒன்றை உரோமாபுரத்தில் அமைத்தனன்; தன் மகனுக்குப் பிரித்தானிக்கஸ் என்னும் பட்டத்தை ஈந்தான். புளோட்டஸ் உரோமாபுரத்தில் ஊர்வலஞ்சென்றான். கறற்றுக்கஸ் என்னும் பிரித்தானியவீரன் கடும்போர் செய்தும் உரோமர்கைப்பட்டான். குளோடியஸ் இறந்தபின் பௌலீனஸ் மேற்குப்பிரித்தானியாவை அடக்கினன். போயிடீசியா என்னும் வீரமங்கையின் தலைமையில் கிழக்குப்பிரித்தானியர் போர்செய்தனர். அக்காலத்தில் இலண்டன் ஒரு சிறுநகராயிருந்தது.

[தொடரும்.]

உ

அறுபதினாயிரம்.

பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஐயரவர்கள்.

[கஉகூ-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

3 தசரதன் மந்திரிகள்.

சூரியவமிசத்திலே உதித்த அரசர்கள் எல்லாரும் நீதிதவறாமல் அரசுபுரிந்தவர்கள். அவர்கள் மரபிலே தோன்றின தசரதனும் இனிதாக அரசுபுரிந்துவந்தான் என்று வால்மீகியும் கம்பரும் வருணிக்கிறார்கள். அவ்வாறு அரசுபுரிவதற்கு அவனுடைய மந்திரிமார்கள் மிகவும் உதவிபுரிந்தார்கள்; அவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் எண்மர்,[1] என்று வால்மீகி ராமாயணத்திற் சொல்லப்படுகிறது. திருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், ஸித்தார்த்தன், அர்த்தஸாதகன், அசோகன், மந்திரபாலன், சுமந்திரன் என்பவர்தாம் அவர்கள் என்று சிலபிரதிகளில் காணப்படுகிறது. வேறுசில பிரதிகளில் திருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், ஸுராஷ்டிரன், ராஷ்டிரவர்த்தனன், அகோபன், தர்மபாலன், சுமந்திரன் என்பவர்கள்தாம் அவர்கள் என்று காணப்படுகிறது.[2] திருஷ்டி, ஜயந்தன், விஜயன், சுமந்திரன் ஆகிய நான்கு மந்திரிகளின் பேர்கள் இந்த இரண்டு அட்டவணைகளிலும் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் அந்த மந்திரிகளைப் பற்றிச் சந்தேகம் இல்லை. மற்ற நாலுபேர்கள் யாவர்? முதல் அட்டவணையில் குறிக்கப்பட்ட ஸித்தார்த்தன், அர்த்தஸாதகன், அசோகன், மந்திரபாலன், ஆகிய நால்வரா? அல்லது

---

[1] 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ।
[𑌬𑌾𑌲. vii 2.]

[2] 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌅𑌕𑍋𑌪𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
[𑌬𑌾𑌲. vii. 3.]

ஸுராஷ்டிரன், ராஷ்டிரவர்த்தனன், அகோபன், தர்மபாலன் ஆகிய நால்வரா? இராமாயணத்துக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர் ஒருவர் பின்குறிக்கப்பட்ட நான்குபெயர்களும், முன்குறிக்கப்பட்ட மந்திரிகளின் மறுபெயர்கள் என்று வியாக்கியானம் செய்துவிட்டார். அப்படிச்சொன்னால் வழக்குக்கு இடமில்லையல்லவா? இவர்களைத் தவிர வேறு மந்திரிகளும் இருந்தார்கள் என்றும் வால்மீகி சொல்லுகிறார்.[1] ஆனால் அவர்களுடைய பெயர்களைக் குறிப்பிடவில்லை; அவர்களுடைய தொகையையும் குறிப்பிடவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஒரு சருக்கம் முழுவதிலும் அவர்களுடைய குணநிசயங்களையும், அவர்களால் நாட்டுக்கு உண்டான நன்மைகளையும் அடுக்குகிறார். இப்பேர்ப்பட்ட மந்திரிகளைப்பெற்ற தசரதன் குற்றமற்றவனாய், உலகமுழுவதையும் ஆண்டான் என்கிறார். கடைசியில், மறுபடியும், சருக்கத்தின் முடிவிலே, சரியான ஆலோசனைகளிலும் அனுகூலமான காரியங்களிலும் ஏவப்பட்டவர்களாயும், தன்னிடத்தில் மிகவும் பற்றுள்ளவர்களாயும், புத்தியிலும் காரியங்களிலும் திறமையுள்ளவர்களாயும் உள்ள அந்த மந்திரிகளால் சூழப்பட்ட அந்த அரசன், ஒளிபொருந்திய கிரணங்களால் சூழப்பட்ட இளஞ்சூரியனைப்போல், மிக்க காந்தியை அடைந்தான்' என்று வருணிக்கிறார்.[2] இங்கேயும் தொகை குறிப்பிடவில்லை. ஆயினும், சமத்காரமாக ஒன்று ஊகிக்கலாம். சூரியனுக்கு ஆயிரங்கதிரோன் (ஸஹஸ்ரரஸ்மி) என்ற பெயர் ஒன்று உண்டாதலால், தசரதனுக்கும் மந்திரிகள் ஆயிரவர் என்று கற்பிக்கலாம்.

தசரதனுடைய ஆட்சியை மிகவும் அற்புதமாகக் கம்பர் வருணிக்கிறார். சாமானியக்கவிகளெல்லாரும் குடிகளை உடலாகவும் அரசனை அவர்களுடைய உயிராகவும் சொல்வது வழக்கம். கம்பர்

---

[1] [illegible] [வா௰. vii. 4.]

[2] [illegible]

[வா௰. vii. 25.]

அந்த முறையை மாற்றுகிறார். தசரதன் வைரங்கள் இழைத்த சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்துகொண்டிருக்கிருன்; சிங்கத்தைப் போல் பலமுள்ளவனுக இருக்கிருன்; உலகத்திலுள்ள பிராணி வர்க்கங்கள் எல்லாவற்றையும் தன் உயிரைப்போலவே மிகவும் கருத்தோடு பாதுகாக்கிருன். அவனுடைய ஆட்சியினுலே இந்த உலகம் குற்றமற்றதாகிச் சிறந்துவிடுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட இந்த உலகத்திலே சரமாகவும் அசரமாகவும் வாழ்கின்ற உயிர்வருக்கங்கள் யாவும் வந்துதங்குவதற்குரிய உடம்பாக அவன் இருந்தான் என்கிருர் கம்பர்:

வயிரவான் பூணணி மடங்கல் மொய்ம்பினன்
உயிரெலாம் தன்னுயிர் ஒப்ப ஓம்பலால்
செயிரிலா உலகினில் சென்று நின்றுலாம்
உயிரெலாம் உறைவதோர் உடம்பும் ஆயினன்.

[கம்ப-அரசியற்-10]

அவனுடைய பராக்கிரமத்தின்மிகுதியால் அவன் சத்துருக்கள் அனைவரும் ஒடுங்கிவிட்டார்கள். ஆதலால் ஆர்ப்பரித்து எழும் சத்துருக்களின் சேனையானது ஓரிடத்திலும் இல்லாமல் போய்விட்டது. போர்செய்வதற்குரிய அவனுடைய தோள்கள் மத்தளங்களைப்போல் திரண்டிருந்தன. சண்டையிடுவதற்கு ஒருவரும் வாராதபடியால் அவை தினவுகொண்டன. அப்பேர்ப்பட்ட தசரதன் உலகம் முழுவதையும் மிகவும் நன்ருகக் கவனித்து அரசு புரிகிருன். ஓர் ஏழைக் குடியானவன் தனக்குள்ள சிறு செய் ஒன்றை எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகவும் நுட்பமாகவும் கவனித்து வருவானே அவ்வளவு கருத்தாகவும் நுட்பமாகவும் அவன் உலக முழுவதையுமே பாதுகாக்கிருன் என்கிருர் கவி:

எய்யென எழுபகை எங்கும் இன்மையான்
மொய்யொரு தினவுறும் முழவுத் தோளினன்
வையகம் முழுவதும் வறிஞன் ஓம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்கின்ருன்.

[கம்ப-அரசியற்.—12.]

இவ்வளவு சிறப்பாக ஆளும் தசரதனுக்கு மந்திரிகள் இருந்தார்கள் என்ருவது, அவர்களின் தொகை என்ன என்ருவது, கம்பர் பாலகாண்டத்தில் குறிப்பிடவேயில்லை.

தசரதன் மக்கள் இல்லாது தவித்து வருந்தியபோதுங்கூடத் தன்னுடைய மந்திரிகள் ஒருவரிடமும் ஆலோசனை கேட்கவில்லை; விசுவாமித்திரன் வந்து இராமனைக்கொடு என்று கேட்டபோது ஏற்பட்ட மிகவும் நெருக்கடியான நிலையிலேயும் அவர்களைக் கேட்கவில்லை. இரண்டு இடங்களிலும் மந்திரிகளைப்பற்றிய பிரஸ்தாவமே இல்லை.

மணமுடித்து ஊர்திரும்பிய இராமன் அயோத்தியில் சுகமாக வாழ்கிறான். அப்பொழுது தசரதனுக்கு மனத்தில் ஓர் எண்ணம் தோன்றுகிறது. அதனால் அவன் தன்னுடைய மந்திரிகளை வரவழைக்கிறான். அவர்கள் தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதிக்குச் சமானமான அறிவையுடையவர்கள்; நல்ல குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; படித்தவர்கள்; தருமத்தைத் தாங்குபவர்கள்: என்றெல்லாம் அவர்களைக் கம்பர் வெகுவாகப் புகழ்ந்து வருணிக்கிறார். பிறகு அவர்களுடைய தொகை அறுபதினாயிரமாக இருந்தபோதிலும், தசரதனுக்கு நன்மைபயக்கும்விஷயத்தில் அவர்களுடைய உணர்ச்சி ஒன்றே என்கிறார். அவர்கள் யாவரும் பெறுவதற்கு அரிதான மந்திராலோசனையையுடையவர்கள். மிக்க செல்வம் படைத்தவர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மடங்கிவீழும் அலைகளையுடைய கடல் வந்து சூழுவதுபோலத் தசரதனை வந்து சுற்றினார்கள் என்கிறார்:

> அறுபதி னாயிர ரேனும் ஆண்டகைக்
> குறுதியில் ஒன்றிவர்க் குணர்வென் றுன்னலாம்
> பெறல்அருஞ் சூழ்ச்சியர் திருவின் பெட்பினர்
> மறிதிரைக் கடல் என வந்து சுற்றினார்.
>
> [கம்ப-அயோத்தி-மந்திர—11.]

வால்மீகி தொகை குறிப்பிடாத மந்திரிகளையும் கம்பர் அறுபதினாயிரர் என்று குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம் என்ன? அறுபதினாயிரம் வருஷம் ஆண்டு, அறுபதினாயிரம் மனைவியரையுடைய தசரதனுக்கு, மந்திரிகளும் அறுபதினாயிரர் இருந்தால்தான் பொருத்தமாயிருக்கும் என்றோ? அல்லது இதற்கு வேறு காரணம் உண்டா?

[தொடரும்.]

ஸ்ரீ:

பழனிக்கோவை.

[கசஉ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

கஎ. வரைபொருட்பிரிவு.

18 முலைவிலை கூறல் வரைவுடம் படுத்தல்
வரைபொருட் கேகலை யுரையவட் கென்றல்
நீகூ றென்றல் சொல்லா தேகல்
பிரிந்தமை கூற னெஞ்சொடு கூறல்
நெஞ்சொடு வருந்தல் வருத்தங்கண் டுரைத்தல்
வற்புறுத் தலொடு வன்புறை யழிதல்
வாய்மை கூறன் மன்னவன் மெய்யுரை
தேறுது புலம்பல் காலமறைத் துரைத்தல்
தூதுவர வுரைத்த தூதுகண் டிரங்கல்
மெலிவு கண்டு செவிலி யுரைத்தல்
கட்டுவைப் பித்தல் கலக்குற்று நிற்றல்
கட்டுவித்தி கூறல் வேலனை யழைத்தல்
இன்ன லெய்தல் விலக்க நினைத்தல்
நினைவை யுரைத்த லறத்தொடு நிற்றல்
ஐயந் தீர்த்த லவண்வெறி விலக்கல்
செவிலிக்குத் தோழி யறத்தொடு நிற்றல்
நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடு நிற்றல்
தேர்வர வுரைத்தன்மண முரசொலி கேட்டல்
அன்று மென்றதற் கையுற்றுக் கலங்கல்
நிதிவர வுரைத்தலா றைந்துடன் மூன்றும்
விரைமலர்க் குழலாய் வரைபொருட் பிரிதல்.

1. முலைவிலைகூறல்.

பொன்மலை பாற்கடல் கற்பகந் தேனுவின் நாற்பொருளுங்
கொன்மலி வேலகொண் டுய்த்தாலும் வேட்கைநின் கொள்கைகுல

நன்மொழிக் கன்றிக் குழகோர் பழனி நமர்கணங்கை
யின்முலைக் கெவ்விலை மும்மடங் கேற்றினு மேற்பரிதே. (266)

அலர்முகத்தவட்கு விலையிலையென்றது.

2. வருமதுகூறி வரைவுடம்படுத்தல்.

திருமன் பிரமன் றருமன் மருகர் சிவகிரியாய்
தருமன்பி னாலான பேரிவ ளாகிற் றமிழ்முனிபால்
வருமன்று வீடண னாற்சாய்த் திராமன் விமானமுட்டுங்
கருமங்கள் போலப்பொல் லாங்கெய்து மீங்கெய்தல் கங்குலுக்கே.

வருமதுகூறி யிரவரலென்றது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—வரைவுகடாதல்.

3. வரைபொருட்பிரிவை யுரையெனக்கூறல்.

மேகப் பொழிய மதுரைக் கலிவட்ட மேருப்பொன்னா
லேகும் படிக்கருள் செய்தோர் பழனியி லேழைநமர்
பாகம் பகர்தொடைக் கெல்லா மருத்தம் பகர்ந்தொருதி
யாகம் பெறவரு வென்சென்று தேற்றவ் வணங்கினையே. (268)

வரைபொருட்கேகுத லுரையவட்கென்றது.

மெய்ப்பாடு—அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—வரைவு வலிதற்பொருட்டுப் பிரியுந் தலைமக னாற்றுவித்தல்.

4. நீயே கூறென்றல்.

ஆரத்தாற் பணிப்பட் டழுக்கின்மை யாகு மடற்படைக்கு
மாரத்தாற் பயனென்கொ னீயே வருட்டிச்செல் வாழுமென்றாற்
சிரத்தாற் பரவும்பர் சேனைக் கதிபர் சிவகிரியாய்
தரத்தாற் பணிமதிக் காம்பனட் பேதென் னுந் தையலுக்கே. (269)

தேன்சொலிதனக்கு யான்சொலேனென்றது.

மெய்ப்பாடு—அச்சம். பயன்—தலைமகளதாற்றாமையையுணர்த்துதல்.

5. சொல்லாதகூறல்.

எல்லாய் விழித்துக் கிடப்பார்மெய்ப் பூணைச்சென் றெக்களவுங்
கல்லான் கவர்ந்தெனச் செவ்வேள் பழனியிற் கண்டிடக்கர்

சொல்லாமுன் சோர்ந்துகல் லாலடி யானடித் தொண்டரொக்கும்
வல்லார் முலையைத் தெருட்டியெவ் வாறு வழிக்கொள்வனே. (270)

மெல்லியல்வாடச் சொல்லாதகன்றது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—வரைவு மாட்சிமைப்படுத்துதற்குப் பிரிதல்.

6. பிரிந்தமைகூறல்.

ஏரிற்பொன் னேமன்ன ரன்னையென் சொல்லுவ னின்பமெய்தப்
பாரிற் பெரியர் துறப்பரன் றேபழ னிக்குமரர்
தாரிற் பசுந்தமிழ் சூட்டக்கை வேல்கங்கை தந்தவென்னப்
பூரிப் பொதியுய்ப்பக் கானஞ்சென் றார்நமர் பூரிப்பவே. (271)

நீங்கியோன்பிரிவு பாங்கிசென்றிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—வரைவுநீட்டியாமலையுணர்த்துதல்.

7. நெஞ்சோடுகூறல்.

வெஞ்சேவ லங்கொடி மேலோர் பழனியில் வெறபர்நம்மை
யஞ்சேலென் றுள முயன்றுற் கெடுத்தகன் றுரொன்னையோ
நெஞ்சேமற் றெவ்வகை செய்வாரொன் றுலுய்வை நீண்மறையோர்
செஞ்சேண் மகத்தின் மதலூணுண் டாலது தீங்கல்லவே. (272)

நெஞ்சொடுபேசி வஞ்சிதளர்ந்தது.

8. நெஞ்சோடுவருந்தல்.

பொன்னூர் பழனி முருகேசர் மாமன் புரமிரண்டால்
முன்னு கலமுந் தவமுஞ்செய் தென்னக்கண் முத்தரும்பு
மென்னுக மன்னபுன் னைகத்தன் னுட்கலந் தேகினர்தேர்ப்
பின்னகச் சென்றதிங் கென்னையு நோய்செய்யும் பேதநெஞ்சே. ()

சிலம்பனீங்கப் புலம்பலுற்றது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—ஆற்றுமைநீங்குதல்.

9. வருத்தங்கண்டுரைத்தல்.

சொற்பத்திற் பூதிகொண் டெற்புக் குடத்திற் றுணைக்குடக்கொம்
புற்பத்தி யாகப் படைத்தோர் பழனியி லுண்மயங்கேல்

செற்பத்தி யாம்வெற்பர் நீள்வடத் தாடலுஞ் சித்திரவி
கற்பத்திற் பாடலொன் றும்போல மீளுவர் காரிகையே. (274)

தாழ்கலரென்னத் தோழிசொல்லியது.

10. வழியொழுகி வற்புறுத்தல்.

தலைசூழ்ந்து வாவிப் புனன்மோதி மூடினுந் தாமரைக
ணிலைதாழ்ந்து வாடிக் குவிந்ததுண் டோகெண்டை நேர்விழியாய்
மலைபோழ்ந்த வேலர் பழனிச்சென் றூர்வண்மை வாய்மையுள்கிக்
கலைசோர்ந்து தேம்பி யிவட்கென்கொ லோவென்பர் கண்டவரே. ()

தேங்கமழ்குழலியைப் பாங்கிதெருட்டியது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு—இளிவரவைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—தலைமகளை யாற்றுவித்தல்.

11. வன்புறை யெதிரழிந்திரங்கல்.

சேவின் குலத்தைப் பிடித்தே வருத்துஞ் சிறாரறுவ
ராலுந் தடத்தினர் வையா புரிவெற்ப ரன்புநன்றே
கோலுண்ட பண்ணெழுந் தேழுமெண் பாலுங் கொழுநனென்ற
மாலுண் டுழுதளந் தாண்மண்ணும் போனொந்து வாழ்பவர்க்கே. ()

வரையார்நாடன் வரைவுநீட
விரையார்குழலி மெலிகின்றது.

மெய்ப்பாடு—அழுகையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்—அது.

12. வாய்மைகூறி வருத்தந்தணித்தல்.

அன்றுபொய் யாமொழி கண்டோர் பழனியி லன்பர்மொழி
யின்றுபொய் யாமொழி வேனென்பை யாகிலுன் னேந்துகொங்கைக்
குன்றுபொய் யாமிடை மேனின்ற போலண்ட கோளநிலை
நின்றுபொய் யாதங்ங னேநிற்கு மோவிந் நிலத்தலைக்கே. (277)

கருத்தழிபேதையை வருத்தந்தணித்தது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

13. தேறுது புலம்பல்.

முருகண்ணல் வேலர் பழனி தொழாரின்முன் னீரில்விட
யொருகண்ண னூனு மடங்காதல் போனுயி ரும்பொறையாய்
வருகண் ணருவியு நெஞ்சு நிறையுமென் மாட்டுநில்லா
திருகண் ணடுவொரு மூக்கன்ன வாய்மைய ரெண்கண்டுமே. (278)

பாங்கிதேற்றவுந் தாங்கிலள்கவன்றது.

மெய்ப்பாடு—மருட்கை. பயன்—ஆற்றுதல்.

14. காலமறைத்துரைத்தல்.

முனைக்கதிர் வேலர் பழனிநல் லாய்நமர் மொய்கதிராற்
றினைக்கதிர் வாடலிற் றெய்வம் பராயிந் திரன்வனத்தாற்
றனைக்கதி யென்ன விநாயகன் பொன்னிநந் தாங்கழைத்த
கனைக்கதி மஞ்சுக்கஞ் சேல்காந்தள் பூத்ததுங் காலமன்றே. (279)

கடவுண்மழையெனக் கார்காலமறைத்து
மடவரற்றோழி மாதர்க்கிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—ஆற்றுவித்தல்.

15. தூதுவரவுரைத்தல்.

இருந்தூதி வண்டுண் கடம்பார் பழனியி லெய்தியின்ப
விருந்தூதி யந்தந் தகன்றவர் தூதுகொல் வேறுகொல்லோ
வருந்தா துணையித ழாய்நாம் விரும்ப வருவருப்ப
வருந்தா தெதோபுரி பாம்பென்பதாக மயக்கின்றதே. (280)

மற்றொருதூதவ னுற்றதுகண்டு
பூக்கொடியுவப்பப் பாங்கிசொல்லியது.

மெய்ப்பாடு—மருட்கை. பயன்—ஐயந்தீர்தல்.

16. தூதுகண்டழுங்கல்.

ஆல்வளர் மாயன் மருகோர் பழனியெம் மாவியன்னோர்
மால்வளர்த் தாரின்னம் வாரார்நம் மாலென்ன வைத்தகுறி
பால்வளை கள்வரை யென்செயு மேல்வினை பாவமென்றோ
சூல்வளை யாழித் திரைபோல்வந் தேகுவ தூதுகளே. (281)

அயற்றூதுகண்டவள் மயற்கூர்ந்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

17. மெலிவுகண்டு செவிலிகூறல்.

வையா புரியையர் சூர்வேட்டை செய்யுமுன் வாசவனூர்
துய்யாது காழிபுக் கொல்கிய போன்மங்கை தோண்மெலிந்தாள்
எய்யாமைப் போற்கலை சோர்ந்தாண்முற் செவ்வி யிழந்துழைந்தாள்
கையாற் கடன்மறித் தாளெய்திற் றுந்தெய்வக் காவலையே. (282)

கவல்வுறுபேதையைச் செவிலிகண்டுரைத்தது.

18. கட்டுவைப்பித்தல்.

தொடுக்குங்கண் வாதில்லைச் சூதில்லை நெஞ்சுள்ளுஞ் சொல்லறிந்து
கொடுக்கின்ற தில்லைப் பருவ மிதேகுக வேள்பழனி
யடுக்கின்ற வள்ளித் தலைவாட்ட மேற்கண் டடிக்கிழங்கை
யெடுக்குந் தொழிற்குலத் தாய்மீர்கண் டோது மிவடுன்பமே (283)

உட்டளர்வறியக் கட்டுவைப்பித்தது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு—மருட்கை. பயன்—தலைமகளுக் குற்றதுணர்த்தல்.

19. கலக்கமுற்றுநிற்றல்.

மிகையே யெழுப்பி மறுவில் குடிக்கும்பொன் வீட்டிலட்ட
புகையே யெனக்குற்ற மூட்டியெம் பண்பும் புலப்படுத்தத்
திகையே புதைபொருட் கஞ்சனம் போன்றுசெவ் வேள்பழனி
நகையே செயக்கட்டு வித்திநெஞ் சோடுமிந் நல்லவைக்கே. (284)

கட்டுக்கடவுள் காட்டிக்கொடுக்குமென்
றிட்டிடைப்பாங்கி யேதமுற்றது.

மெய்ப்பாடு—இளிவரல். பயன்—அறத்தொடுநிற்றற்கொருப்படுதல்.

[தொடரும்.]

T. K. இராமாநுஜையங்கார்,
உதவிப்பத்திராசிரியர்.

தா(யா)ராநகரவேந்தன் போஜதேவன் இயற்றிய

ஸரஸ்வதீகண்டாபரணம்.

(கலைமகள் கழுத்தணி)

௧௪௪-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

2. அப்பிரயுக்தம்.

कविभिर्न प्रयुक्तं यदप्रयुक्तं तदुच्यते ॥ ௭ ॥

கவிகளால் வழங்கப்படாதசொல் அப்பிரயுக்தம் எனப்படும்.

உதாரணம்:—

काशीकशयोः कौञ्जी काजिह्वाय शीयिषु ।
ससस्तिकं वञ्जीते कम्बः शम्बं वर्षिष्यति ॥

நீ எவனைக் காதலித்தாய்? உன்னை எவர்கள் விரும்பினார்கள்? அவன் உறங்குகிறானா? இவர்கள் என்னசொல்லுகிறார்கள்? முகில் கடலில் நீர்பெய்கிறது.

இங்கே வந்துள்ள 'ऊशीकशयोः' 'अजिह्वायशीयिषु' 'सस्ति' 'वञ्जी' 'कम्बः' 'शम्ब' எனும் சொற்கள் சொல்லிலக்கணத் தோடொத்தவையாயினும் கவிகளால் வழங்கப்படாதனவாயிருப் பதால் 'அப்பிரயுக்தம்' என்னும் குற்றமுள்ளனவாம்.

[இது, ஆதிசேடன்மீது துயிலும் திருமால் என்பான், 'காகோதரத் துறங்கும் மால்' என்று கூறுவது போல்வதாம். காகோதரம் - பாம்பு.]

3. கஷ்டம்.

यत् श्रोत्रेतापसावत्तं कष्टं तत्परिशब्दितम् ।

செவிக்குத் துன்பந்தருகிற சொல்லானது 'கஷ்டம்' (இன்னாதது) எனப்படும்.

உதாரணம்:—

सक्षिज्जयेता यत्र यत्र तदक्षि वा तकः ।
प्रशस्ती नीवः कापेटयं वकैर्तीर्भ ह्वदयं ॥

எப்பொழுது மழைபெய்யுமோ, எப்பொழுது சாதகப்பறவைகள் (மழைநீரைப்பருகிக்) கொழுப்பையடையுமோ, கதம்பமரங்கள் எப்பொழுது பூக்குமோ, அதே மழைகாலம் (என் காதலி அருகிலில்லாத காரணத்தால்) என் மனதை அறுக்கின்றது.

இங்கே 'வவர்ஷி' 'தயர்ஷி' 'ப்ரோஹாத்' 'சகர்தித்' எனும் சொற்கள் கேட்போர்காதுக் கின்னாதனவாய் இசைத்தலால் அவை 'கஷ்டம்' என்னும் குற்றத்தின்பாற்படுவனவாம்.

['விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய் விட்டார் நட்டார் சுட்டூர் புக்கார்' எனும் செய்யுள் முதலியன இக்குற்றத்தின்பாற்படும்.]

4. அநர்த்தகம்.

பாதபூரணமாத்ரார்த்தமநர்த்தகமுதாஹ்ருதம் ॥ ௮ ॥

(தமக்கென வேறொரு பொருளின்றிச்) செய்யுளடியை நிரப்புதற்கென்றே சிலசொற்களை வழங்குதல் அநர்த்தகம் (பொருளற்றது) என்னும் குற்றமாகும்.

உதாரணம்:—

பிபர்த்தி யஸ்ய தேஹார்த்தே ப்ரியாம் மூர்த்நி ச சந்த்ரிகாம் ।
ஸ வை தேவ: ஸ்ம த்வாம் து பா நாது மதநாஶக: ॥

தன் உடலிற் பாதியில் காதலியையும், சென்னியில் சந்திரனையும் தாங்குபவனும், மன்மதனை எரித்தவனுமான இறைவன் உன்னைத் தூய்மைப்படுத்துவானாக.

இங்கு 'ச' 'வை' 'ஹி' 'ஸ்ம' 'து' எனும் சொற்கள் யாதொருபொருளையும் குறிக்கவாராது சுலோகத்தை நிரப்புதற்கே வந்துள்ளனவாதலால் அவை 'அநர்த்தகம்' எனும் குற்றத்தின்பாற்படுவனவாகும்.

['வாழியோ வத்தை சாத்த கேட்டிசின்' என்றாற்போலப் பல அசைநிலைகளையும் பல இசைநிறைகளையும் தந்து கூறப்படுவன இக்குற்றத்தின்பாற்படுவனவாம்.]

5. அந்யார்த்தம்.

ரூடிச்யுதம் பதம் யத்து தத³ந்யார்த்தமிதி ஸ்ம்ருதம் ।

ஒருசொல்லுக்கு ஆற்றலால் அமைந்துள்ள பொருளைவிட்டுப் பிறிதொருபொருளைக் கற்பித்துக்கொண்டு கூறுவது 'அப்ரயுக்தம்' (மற்றொருபொருளில் வழங்கப்படுவது) என்னும் குற்றமாகும்.

உதாரணம்:—

விஹஜந்தே நயே ஸேவ ஶாஸஹந்தே நதே ஶ்ரியம் ।
க்ருவஹந்தி நதே ஈஶ்வம் ப்ரஹஸாரந்தி நயே ஸ்த்ரியம் ॥

அரசனுக்கு எவர்கள் மிகுதியாகத் தொண்டுசெய்யவில்லையோ அவர்கள் செல்வத்தையடையார்கள்; எவர்கள் மனைவியை நினைப்பதில்லையோ அவர்கள் யாண்டும் துன்பமுறுவதிலர்.

'விஹஜந்தே' என்பதற்குப் பிரிக்கிறார்களென்றும், 'ஶாஸஹந்தே' என்பதற்குக் கொல்லுகிறார்கள் என்றும், 'க்ருவஹந்தி' என்பதற்குச் செய்கிறார்கள் என்றும், 'ப்ரஹஸாரந்தி' என்பதற்கு மறக்கிறார்களென்றுமே ஆற்றலால் பொருள்கொள்ளப்படும். இங்கு, அங்ஙனம் கொள்ளாது அவற்றுக்கு முறையே, 'விசேடமாய்ச் சேவிக்கின்றார்' என்றும் 'நாற்புறத்தாலும் அடைகிறார்' என்றும் 'உறுகிறார்' என்றும் 'மிகுதியாக நினைக்கிறார்' என்றும் பொருளைக் கற்பித்துக்கொண்டமையால் இது அப்ரயுக்தமாயிற்று.

[சிவபெருமானையேயுணர்த்தும் ஆற்றல்வாய்ந்த 'முக்கண்ணன்' என்னும் சொல்லை மூன்றுகண்ணுடைமையாகிய காரணத்தைக்கொண்டு விநாயகன் முதலியோர்க்கும் வழங்குதல்போல்வன இக்குற்றத்தின்பாற் படும்.]

6. அபுஷ்டார்த்தம்.

யத்ர தாத்ருஶமியம் ஸ்யாதபுஷ்டார்த்தம் ததுச்யதே ॥கூ॥

சிறியசொற்றொடரால் கூறத்தக்கபொருளைப் பெரியதொரு சொற்றொடரால் வீணே வளர்த்துக்கூறுதல் 'அபுஷ்டார்த்தம்' எனப்படும்.

உதாரணம்:—

ஸதாயத்வம் வாம் ஸஹாஜ: ஶ்வாதஸாயத்வ ஜோவந: ।
விம்ஸத்யாயத்தவர்த்திஷ்ணுயத்வ: வாநாதா ஶ்தநாஹக: ॥

நூற்றில் பாதியில் ஐந்திலொருபாகமான (பத்துக்) கைக ளுடையவரும், பன்னிரண்டில் பாதியிற் பாதியான (மூன்று) கண்க ளுடையவரும், இருபதில் நாலிலொருபாகமான (ஐந்து) முகங்க ளுடையவருமான சிவபிரான் உம்மைத் தூய்மைப்படுத்துவாராக.

இங்கு, 'தசபாஹு:' (ஒருபதுகையன்) 'த்ரிணேத்ர:' (முக் கண்ணன்) 'பஞ்சானந:' (ஐந்துமுகத்தோன்) என்று சுருங்கிய சொற்களால் கூறத்தக்கபொருளைப் பரந்து விரிந்த சொற்றொட ரால் கூறுதலால் இது அபுஷ்டார்த்தமென்னுங் குற்றமாயிற்று.

7. அஸமர்த்தம்.

அஸமர்த்தம் பதம் யத்து அஸம்பந்தம் இதி ஸ்ம்ருதம்।

மரபொடுபொருந்தாவாறு சொற்களைவழங்குதல் 'அஸமர்த் தம்' எனும் குற்றமாம்.

உதாரணம்:—

ஜலம் ஜலதரோ க்ஷாரமயம் வர்ஷதி வாரிதி:।

இதம் ப்ரும்ஹிதம் அச்வானாம் ககுத்மான் ஏஷ ஹ்ரேஷதே॥

உப்புநீரை முகில் கடலில் பெய்கிறது; இது குதிரைகளின் பிளிற்றொலி; காளை ஹ்ரேஷணம்செய்கிறது.

இதனுள், 'ஜலதரம்' என்றசொல்மேகத்தையுணர்த்தும்மரபை விட்டுக் கடலின்மீது வழங்கப்பட்டமையாலும், கடலையுணர்த்தும் மரபைவிட்டு 'வாரிதி' எனும் சொல் மேகத்தையுணர்த்த வந்தமை யாலும், மேகம் உப்புநீரை வர்ஷிப்பதென்றமையாலும், களிற்றுக் குரிய 'ப்ரும்ஹிதம்' எனும் ஒலியைக் குதிரைக்கனைப்பில் வழங்கி னமையாலும், காளையின்முழக்கத்துக்கு வாராத 'ஹ்ரேஷணம்' எனும்சொல் அதற்கு வழங்கப்பட்டமையாலும் பொருள் பொருந் தாது இது, 'அஸமர்த்தம்' எனும் குற்றமாயிற்று.

[குதிரை பிளிறிற்று, யானை கனைத்தது என்பதுபோல்வன இக்குற்றத் தின்பாற்படும்.]

[தொடரும்.]

V. S. ராமஸ்வாமிசாஸ்திரி, B A., B L.

ஸ்ரீ:

மதிப்புரை

சில்பஸ்ரீ:—இது, திரு. கா. வெ. ராமசந்திரன் B A, அவர்களால் தொடங்கப்பெற்றிருக்கும் ஒரு புதிய தமிழ்மாதப்பத்திரிகை. இதன் முதற்பகுதியாகிய பொங்கல்வெளியீடு இப்பொழுது வெளியிடப்பெற்றுள்ளது. இதில் கவிதாவிமரிசம், புதுக்கல்பனைகள், மொழிபெயர்ப்பு, நிருபம், கீதம், சிற்பம், நாட்டியம், சித்திரம், புத்தகவிமரிசம், பத்திரிகாசிரியர்குறிப்பு: முதலிய தலைப்பின்கீழ்ப் பலபல அரியவிஷயங்கள் தக்கவர்களால் பலவகைச் சுவையும் விரவ இனிது விளக்கி எழுதப்பட்டுள்ளன. இதன் வருடச்சந்தா உள்நாட்டுக்குத் தபாற்கட்டணம் உள்பட ரூபா நான்கு. தனிப் பிரதி அணா ஆறு. வேண்டுவோர் சென்னை மயிலாப்பூரிலுள்ள சில்பஸ்ரீ காரியாலயத்திற் பெறலாம்.

மாத்வமித்திரன் :— இது, கும்பகோணத்தினின்று பதினேராண்டுகளாகப் பௌர்ணமிதோறும் வெளிவரும் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை. இதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீ ஆத்யம். பாகவத ரங்கநாதாசாரியார் அவர்களாவர். இதில், வேதாந்தவிசாரங்களும், தர்மசாஸ்த்ர சர்ச்சைகளும் ஹிதிகாசபுராண தாத்பர்யங்களும் புண்யபுருஷர்களின் சரித்திரங்களும் தினசரி விரதாதிநிர்ணயங்களும் அரிய கிரந்தங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களும் செய்தித்திரட்டும் முதலிய மாத்வர்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய சிறந்த விஷயங்கள் பலவும் நன்கு விளங்க வரையப்படுகின்றன. இதன் வருடச்சந்தா ரூபா மூன்று. வேண்டுவோர் "மானேஜர், மாத்வமித்திரன், வியாச விலாசம், கும்பகோணம்" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

மலரும் மாலையும்:—இத்தலைப்பின்கீழ்த் திருவாளர் சி. தேசிக விநாயகம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய கவிகளையெல்லாம் தொகுத்துச் சென்னைப் புதுமைப்பதிப்பகத்தார், நல்லகாகிதத்தில் திருத்தமும் அழகும் அமைய இடையிடையே சித்திரபத்திரங்களுடன் அச்சிட்டுவெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதில், திரு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்களுடைய கற்பனைசக்தியினையும், கருதியபொருளைப் படிப்போர் தெளிவாயறிந்து மகிழும்படி இனிய நடையிற் கவியியற்றும் ஆற்றலினையும், பிறமொழிநூல்களிற் கண்ட அரிய கருத்துக்களைச் சுவைகுன்றாதபடி மொழிபெயர்க்குந்திறத்தினையும் ஆங்காங்குப் பரக்கக்காணலாம். இவ்வாறே மேலும் பல தமிழ்ப் புலவர்களுடைய கவிகளையும் தொகுத்து வெளியிட்டுதவும்படி தமிழ்மக்கள் இதனை ஆதரித்துப் புதுமைப் பதிப்பகத்தாரை ஊக்குவார்களாக. இதன் விலை கிளேஸ்காகிதம், காகித அட்டையுள்ளது ரூபா ஒன்று. பெதர் ஒயிட்காகிதம், கலிக்கோகட்டடம் ரூ. 1—8—0. வேண்டுவோர், "மானேஜர், புதுமைப்பதிப்பகம், 3. சாம்பசிவம்தெரு, தியாகராயநகர், சென்னை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

குன்றக்குடி ஷண்முகநாதர் உலா:—இது, வேம்பத்தூர்ச் சங்க வித்துவான்களில் ஒருவரும், இராமநாதபுரம் சிவகங்கை முதலிய சமஸ்தானாதிபதிகளால் நன்குமதித்துப் பலமுறை பரிசளிக்கப் பெற்றவருமான சிலேடைப்புலி பிரமஸ்ரீ பிச்சுவையரவர்களால் இனிதாக இயற்றப்பட்ட தமிழ்ப்பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இதில் முருகக்கடவுள் பெருமையும், குன்றக்குடித் தலவரலாறும், அங்கேவந்து முருகனை வணங்கிப் பேறுபெற்றோர், திருப்பணி செய்தோர், தலத்தார், தானிகர் முதலியோரைப்பற்றிய விவரங்களும் பிறவும் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை அணா ஆறு. வேண்டுவோர் இதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டவரும் இதனாசிரியருடைய புதல்வருமாகிய வேம்பத்தூர் திரு. நடேசபாரதியவர்களிடம் பெறலாம்.

தேவிதோத்திரமஞ்சரி:—இது, வடமொழியிலுள்ள ஸ்ரீமந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலாஸ்தவம், கௌரீதசகம், ஸ்ரீராஜராஜேசுவரி அஷ்டகம் என்பவற்றின் மூலமும், இவற்றின் பொருணயமெல்லாம் இனிதுவிளங்க யாழ்ப்பாணம் கல்விப்பிலாகா பரிசோதகர் ப்ருஹ்மஸ்ரீ தி. சதாசிவையரவர்கள் இயற்றியுதவிய தமிழுரையும் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புச் செய்யுளும் சேரப்பெற்றது; சென்னை பி. ஜி. பால் அண்டு கம்பெனியாரால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. இதன்விலை அணா ஆறு. இதனுட்காணப்படும் உரையும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுட்களும் சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய அழகுகள் பலவும் அமைந்து விளங்குகின்றன. தோத்திரங்கள் முதலியன தமிழிலமைந்தனவாக வேண்டுவோர்க்கும் இது மிகவும் பயன்படத்தக்கது. வேண்டுவோர் "ச. முத்துசாமி ஐயரவர்கள், அளவெட்டி, சுன்னாகம் போஸ்டு, யாழ்ப்பாணம்" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

திருவிளக்கு:—இது, தமிழ்மொழி, கலை, நாகரிகம், பண்பு முதலியவற்றைச் சிறந்த கட்டுரைகளால் விளக்குவதையும், பழைய தமிழ்நூல்களையாராய்ந்து அவற்றிற்காணும் தமிழ்மக்களின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டித் தற்காலத் தமிழ்மக்கள் அப்பெருமையையடையும்படி முயலுவதையும், பிறமொழிகளிலுள்ள சீரியநூல்களை மொழிபெயர்த்துத் தமிழ்மொழி வளம்பெறச்செய்தலையும், அயலாருடைய தீய பழக்கவழக்கங்களைத் தமிழ்மக்கள் கைக்கொள்ளாமற்றடுப்பதையும், தமிழ்க்கு அயலார் இழைக்குங் கேடுகளை நீக்க முயலுதலையும் நோக்கமாகக்கொண்டு சென்னை வேளாளசங்கத்தாரால் வெளியிடப்பெறும் ஓர் உயரிய செந்தமிழ்த் திங்கள்வெளியீடு. இதன் ஆசிரியர்—திருவாளர். கு. மு. இராசரத்தினமுதலியாரவர்கள். இதில், தமிழ்மக்களின் முன்னேற்றத்துக்குரிய பல கட்டுரைகள் கற்றவர்களால் தெளிவான தமிழ்நடையில் எழுதப்பெறுகின்றன. இது தன்னோக்கமெல்லாம் நன்கு நிறைவேறப்பெற்றொளிர்வதாக. இதன் ஆட்டைச்சந்தா ரூபா ஒன்று. வேண்டுவோர்: "வேளாளர்சங்கம், 1/356 தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

ஸ்ரீ:

ஒருகுறிப்பு.

செந்தமிழின் 35-ஆம் தொகுதியுள் 6, 7 (வெகுதானிய௵ சித்திரை வைகாசிப்) பகுதிகளில் குருகைமான்மிய விஷயமாக என்னால் ஒருகுறிப்பு வெளியிடப்பட்டிருப்பதைச் செந்தமிழ்நேயர் கண்ணுற்றிருக்கலாம். இப்பால் சில மாதங்களாகக் குருகைமான்மியத்தின் எஞ்சிய பகுதியையும்பெற்று வெளியிடமுயன்றும் அது கைகூடாமையால் முன்பு சித்திரைப்பகுதியுள் வெளியிடப்பட்ட அளவில் நூலை முகவுரை முதலியவற்றுடன் பூர்த்திசெய்ய நினைந்து அதற்குரியவற்றைச் செய்யத்தொடங்கியபொழுது ஒருவாரத்துக்குமுன் ஸ்ரீ. A. S. மாமணவாள ரங்காசாரியர் என்பவரால் குருகைமான்மியத்து வரம்பெறுசருக்கத்தின் 83-ஆம் செய்யுளின் பிற்பாதிமுதல் அச்சருக்கம் முடியவுள்ள செய்யுட்கள் மட்டும், காகிதக் கையெழுத்துப்பிரதியாகத் தபால்மூலம் அனுப்பப்பட்டுக் கிடைத்தன. அப்பிரதியினால் ரங்காசாரியரவர்கள் விலாசம் முதலிய விவரமொன்றும் தெரியாமையாலும் குருகைமான்மியத்தின் எஞ்சிய இரண்டு சருக்கமும் ரங்காசாரியரவர்களிடம் உள்ளதென்றேனும் கிடைக்குமென்றேனும் ஒரு குறிப்பும் இல்லாமையாலும் வரம்பெறுசருக்கத்துடன் இப்போது நூலைமுற்றுவித்துச் செய்யுளகராதி குறிப்புரை முகவுரை முதலியவற்றை முறையே தொடர்ந்து வெளியிட்டுவரவெண்ணி இப்பகுதியில் ரங்காசாரியரவர்களிடமிருந்து கிடைத்தபடி வரம்பெறுசருக்கத்தின் 83 முதல் 88 முடியவுள்ள செய்யுட்களும் அடுத்துக் குருகைமான்மியச் செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதியும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மற்றவையும் தொடர்ந்து வெளியிடப்பெறும்.

வரம்பெறுசருக்கம் முற்றுப்பெறுமாறு அதன் இறுதிச் செய்யுட்களை எழுதியனுப்பிய ஸ்ரீ. A. S. மாமணவாள ரங்காசாரியரவர்களுடைய உதவி பாராட்டத்தக்கது.

T. K. இராமாநுஜையங்கார்,

உதவிப்பத்திராசிரியர்.

..............................*லுறவாழ்வா
ஞதிப் பிரானெனவு மாழிப் பிரானெனவு
மாசைப் படாமலுன தடிபேணுர்
சாதித்த தேவரடி பூசிப்ப தாலுறுதி
சாதிப்ப தேதிவர்க ளறியேனே. (அங)

வேறு

2620 விமல நூல்களைக் காட்டிய விழுமி யோன்மனத் தேற்கவும்
விசயன் மாமனத் தேர்கடவுநீ
குமரன் மார்களைக் கூட்டமோ டமர வேயவர்க் காக்கிய
குறியை நாமனத் தேற்றுகிலோ
கமல யோனியைக் கூற்றுறழ் கயிலை யாளியைப் போற்றிய
கதியி ஞர்மனத் தூற்றமதா
யமல நீள்குடக் கூத்தநி னடிமை.........ற்றுவ
னணுகி டாததைக் காட்டியதே. (அச)

2621 சேனை யாற்பொலி தானவ ராளி தாக்கிய தூணிடைச்
சீறி யேற்றெதிர் தோற்றமொடே
தானை நூற்றுவர் காணவு நாண மேற்ற துரோபதை
தானை யாக்கம தாக்கியுமே
யூனை வாய்க்கொள் கராவின தாவி வாய்க்கொள நேமியை
யோகை கூர்த்தெதி....................
......ானை காத்திலை யாமெனி லாதி மூர்த்தி யெனுவனை
யாவர் போற்றுவர் தேற்றுவரோ. (அரு)

வேறு

2622 ஒன்றாய்ப் பலவா முயிர்க்குயிரா
யுணர்வா ருணர்விற் றிருவுருவாய்
நின்று யுணர்வற் றவர்க்கருவா
நிலையாய் நிகழுங் குறியுடையாய்

---

*இவ்வடிகளை 574-ஆம் பக்கத்து 2619-ஆம் செய்யுளின் இரண்டா மடியின் இறுதிச்சீர் முதலியனவாகப் படித்துக்கொள்க.

கன்றால் விளவின் கனியுதிர்த்த
கண்ணா கருணா லயகதிரீ
யென்று ரெழுந்தார் மறையவர்வாழ்த்
திடமா நகர்மா ளிகைபுக்கார். (அசு)

2623 மோட்டுக் கவைக்கூன் கதிர்வாகு
முருக்கி யடுகூ ழதனினொடு
மீட்டுந் தகைமை யறுசுவையுண்
டிகளு மெதிர்சென் றிரும்பசியால்
வேட்டுண் பவர்க்கு முகனமர்ந்து
விருப்பிற் கருணை யொடுந்தினமு
மூட்டுந் தொழில்கற் றுறையுமுறை
யுளுமுய்த் தனரா யொழுகினரே. (அஎ)

வேறு.

2624 ஆடையா லாடகத்தால் வரிவண் டூது
மலங்கலினு னறுங்களபத் தொளியா லன்னப்
பேடையா மெனச்சிறந்த மாத ராளும்
பெருந்தகையு நாழிகைக்கோர் கோலம் பேணி
வாடையார் வசந்தமா ருதத்து டாடி
வளங்கெழுபொன் னடிவருட மழைதோய் செம்பொன்
மேடைவாய் முறுக்கவிழ்மென் மலர்வி ராய
மேதகுமெல் லணைப்புறத்து மேயி னாரே. (அஅ)

வரம்பெறு சருக்கம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

குருகைமான்மியச்

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

[எண்கள் பக்கங்களைக் குறிப்பன.]

அக்கடங்கழிந்தபின் 507
அக்கணைத்து 359
அக்கரமென 189
அக்காலையினி 332
அக்காலையினிற் 273
அகசரோருகத் 454
அகத்தியன் 117
அகத்தினும் 103
அகம்பிரம 239
அகலத்துளை 353
அங்கண்மாநிலத் 461
அங்கமாறையு 404
அங்கவர்வரமுங் 311
அங்கவரமுத 499
அங்கவரனந்த 439
அங்கவன்மருகன் 534
அங்கைத்தலமீ 389
அச்சிராமதன 387
அஞ்சலஞ்சலென் 406
அஞ்சலென் 310
அஞ்சனக்கிரி 314
அஞ்சிரீங்கிய 55
அஞ்சிறையெகினச் 407
அடக்கத்தகு 471
அடர்கொழும்பொற் 461
அடர்ந்தபுனனை 123
அடனிலாதர 11
அடிசில்பற்பல 549
அடித்தலமுரகன் 446
அடிநாட்டமைப் 558
அடியிழுக்குற் 142
அடிவரைபடிகத் 8
அடுக்கியதொழில் 37
அடுக்கியவண்டம் 254
அடுக்கிவிம்மியும் 86
அடுங்குளிர் 229
அடுசுடர்ப்பருதி 40
அடைக்கலப் 219
அண்டகோடியை 241
அண்டபித்தியாய்ப் 247
அண்டம்யா 242
அண்டமாதிய 375
அண்டமாதியவாம் 298
அண்டர்நாயகன் 245
அண்டர்யாவரு 322, 390
அண்டரண்ட 434
அண்டவுற்பன 192
அண்ணலங்கவனை 530
அண்ணலாகமே 285
அண்ணனீ 563
அத்தாசுவாயம்புவ 203
அதலவிதல 195
அதிதியென் 568
அந்தக்கரண 283
அந்தணர்மொழிந்த 277
அந்தணருயிர்க்கு 215
அந்தணாள 93
அந்தணாளரு 548
அந்தணாளரை 5
அந்தத்துதரத் 256
அந்தநாண்மலர்த் 212
அந்தநாளதன் 548
அந்தமாநதிக் 160
அந்தமால்வரைப் 313
அந்தமால்வரை 213
அந்தமீனையும் 321
அந்தமுதலா 393
அந்தரத்தய 495
அந்தரத்துயர்த்த 340
அந்தரத்துலப்பி 504
அந்தரத்துலவு 130
அந்தரந்தனை 191
அந்தவான்புன 4
அந்தவெட்டெழுத் 193
அந்தவெற்புடைத் 302
அந்தவேலையி 178
அந்தவேலையி 440
அந்தவேலையி 502
அந்தவே 328
அந்தாமத்தள 283
அந்தாமம்புரந்து 134
அநந்தனையிடது 129
அப்படைகளிறு 336
அம்பொன்மாணிழை 491
அம்பொன்மால் 319
அம்மனையுடன் 537
அமலனுங்கொழுந 295
அமலாபிரியாவிடை 571
அய்யனைத்தம 500
அயனும் 61
அரக்கர்தானவர் 311
அரக்கரெனப் 293
அரங்குபொற் 463
அரசியலை 228
அரணிதேயெமக் 179
அரத்தினால் 560

அரந்தையொன்றிய	573
அரம்பிடித்	497
அரம்பைக்கனியுங்	564
அரம்பைமார்கவரி	232
அரவமகாசல	260
அரவின்மாமகுடங்	449
அரிகேசவ	255
அரிசனப்புனலை	71
அரியதாய	220
அரியயனா	254
அரியவற்றுளொன்	155
அருக்கன்வான்	447
அருச்சனையாகப்	250
அருணெறிதழைந்த	427
அருத்தியொன்	245
அருந்தவத்தினர்	290
அருந்தவப்பிரம	214
அருந்தினர்கருணை	485
அருந்துபுன்பலி	86
அருநாகுங்	133
அரும்பசிக்கினி	52
அருமணித்திரன்	87
அருமறையோர்	414
அருமையாகிய	88
அருவியங்குன்றிற்	298
அருள்பிறக்கிடவே	338
அலகையடுமறலி	301
அலங்குபூண்முலை	72
அலைமுயங்குறுநீர்ப்	67
அலையாறிய	151
அவ்வுரைபெற்	391
அவ்வுலகி	172
அவனியிற்புனித	109
அவிகளாரமு	411
அவிசொரிந்	58
அவியெனப்	250
அழகாதியென்	92
அழியாத	154
அழிவில்பேரின்பம்	231
அழுத்தவேபுறம்	328
அழுத்துவான்	347
அழைப்பெவணினி	309
அள்ளிமான்மதக்	549
அளக்கரிதாகியு	386
அளவிலாமறை	155
அளிக்குலாமுரல்	124
அளிக்குழாங்	81
அளிந்ததீங்கனி	405
அளிமுகந்து	29
அளியறுதிமூ	467
அளைக்கயன்மனைபுக்	215
அற்பிலாள்	445
அற்புதமா	43
அற்றத்தினையருள்	283
அற்றமுற்றபோழ்	6
அற்றைநா	539
அற்றைநாளயன்	426
அறங்களாமென	378
அறத்தியவிழுச்சுங்	91
அறத்தின்வழி	17
அறத்தினுற்றல்சா	86
அறந்தலைப்பெய்த	527
அறந்தழைக்க	294
அறந்திகழ்	413
அறந்திகழாண்	3
அறம்படுசால்பி	515
அறிவுடையார்	133
அறுசுவைத்தாய	7
அறுசுவைப்புனிதப்	518
அறைபொருதமிழ்	12
அன்பராகித்தருக்	263
அன்பினுன்	466
அன்புடைமுனிவ	195
அன்புவாய்மை	6
அன்றவாதிப்	574
அன்றுலி	251, 286
அன்றுதான்றொடுத்	426
அன்றுநம்வயி	56
அன்றைக்காரணத்	101
அன்னந்தடந்	25
அன்னமென்னடை	482
அன்னமேங்கு	456
அன்னையாலீன்ற	243
அன்னையொடகத்	537
அனகனுன்ன	507
அனவாகனு	153
அனைவருந்திட	483
ஆக்கமுமேககால	235
ஆக்கமுற்ற	382
ஆக்கமுற்றவ	339
ஆக்கையன்றி	411
ஆசநால்வகைத்	213
ஆகமதிராட்டியான	212
ஆகமம்புணர்த்து	39
ஆகமேய்தரு	377
ஆகுதியாகப்	250
ஆங்கதற்கணியா	171
ஆங்கதன்பின்ன	238
ஆங்கதனடெட்	174
ஆங்கதுகடனு	531
ஆங்கவர்டடைப்	194
ஆங்கவற்று	198
ஆசிகூறின	441
ஆசியாம்புனித	136
ஆடகத்தசும்பிற்	71
ஆடகனுடக	391
ஆடல்கூர்	275
ஆடலாலரம்பைய	72
ஆடன்மங்கலக்	468
ஆடினுரமா	347
ஆடுவாரநந்த	177
ஆடுவாரநந்தகோடி	523
ஆடையாபரண	490
ஆடையாலாடகத்தா	576
ஆண்டகைமறவ	348
ஆண்டைம்பதனக்	272
ஆணியாமலையின்	201
ஆதரம்பெருகு	529
ஆதரமகளிரொண்ணீ	245
ஆதலாலுலகத்	531
ஆதிக்கேத்திர	442
ஆதிக்கேத்திரங்	263
ஆதிகேசவனு	188
ஆதிகேசவனே	158
ஆதிசனகன்	505
ஆதித்திருமா	423
ஆதிநாதப்பெம்மா	92
ஆதிநாதன்னென	440
ஆதிநாதனுதிப்	442
ஆதிப்புனித	96
ஆதியந்தமின்	236
ஆதியாய்த்தம்மைத்	222

ஆதியாய்நின்ற	193
ஆதிவேதியர்	463
ஆதுலர்க்கொன்	21
ஆந்தனையுஞ்	438
ஆபத்தடியவர்	282
ஆம்பலென்றமைப்	291
ஆமலகஞ்	281
ஆமையாமெனவே	244
ஆய்ந்தமாமணி	407
ஆயகாலையி	375
ஆயகாலையின்	548
ஆயாபாலாகாரா	260
ஆயிரத்திரட்டி	237
ஆயிரம்பகுவா	164
ஆயிரமுகமாய்	339
ஆயிரமைமையம்பகு	210
ஆயிரவாய்ப்	43
ஆயுள்வேதியர்க்கு	230
ஆர்த்ததாங்கதன்	319
ஆரணுநிலை	394
ஆரமாவிகை	299
ஆரமேதிகழ்	125
ஆரியர்மதித்த	91
ஆரியன்புரிந்தருண்	381
ஆலமுந்தழலு	264
ஆவதாயபின்	192
ஆவினங்	61
ஆவுறிஞ்சுதறி	231
ஆழ்ந்தவேத	93
ஆழிமாகட	287
ஆழியான்குனி	65
ஆளிமேற்கொளு	24
ஆளியுந்திறல்கெட்	369
ஆளியொன்றதன்	358
ஆற்றல்சார்	275
ஆற்றல்சால்	526
ஆற்றல்சாலதனைக்	430
ஆற்றல்சாலவையு	208
ஆற்றல்சாலின்	519
ஆற்றல்சானளினப்	496
ஆற்றற்சுருதி	255
ஆற்றன்மேயின	411
ஆற்றுநீருயர்	5
ஆறிரண்டி	101
ஆறிரண்டு	100
ஆன்றவெண்	426
ஆனுதபிரகிருதி	131
ஆனிரைமேய்த்த	113
ஆனைமீனெனுந்	321
இக்கதைவருமுன்	37
இசனுடியெழுந்	399
இசைகுலாங்கமல	90
இசைத்தநாணம்	83
இட்டதென்முன்னை	361
இட்டமெய்க்கதை	40
இடங்கையிலையதா	333
இடங்கொன்	367
இடதுகையதனிற்	359
இடதுபாகத்தும்	342
இடர்மேவிடர்	509
இடனுணர்ந்	89
இடிக்குரற்	494
இடிக்குலமுடன்	309
இடித்தெழுந்	278
இடிதடித்தொடு	365
இடியுமெழுகடலு	322
இடுக்கணுற்றபோழ்	221
இடுக்கின்றுங்கலை	134
இடுகுறிடபெயர்	107
இடும்பைகூர்வேடர்	129
இண்டையாசனத்	406
இணையென	480
இத்திறத்தனவாம்	108
இத்திறத்தனவாம்	183
இத்திறத்தினவாய்	189
இத்துணையும்	443
இதயதாமரை	100
இதயந்தனை	280
இதுவைகுண்ட	567
இந்தமால்வரைக்	199
இந்திரன்புரந்த	33
இந்திரன்முதலா	311
இந்திரற்கு	416
இந்திர	550
இப்புறத்திவனெ	522
இப்பேரண்ட	271
இம்பர்நாவலர்	124
இம்மாநிலத்தைப்	274
இம்மைதன்னொடு	80
இமைப்பொழுது	354
இமையவரை	392
இயங்குமால்வரை	520
இயம்புமவரு	271
இயலொன்றிய	256
இயற்கைநன்னல	74
இரங்குகோகில	456
இரட்டியொன்றினுக்	212
இரணியங்கனக	98
இரணியன்	286
இரத்தலும்புரத்தல்	552
இரதமையிரண்டு	93
இரப்பவர்க்கெதிர்	553
இரப்போரிரக்கப்	557
இரவினுல்வரு	85
இரவினெல்லையுட்	376
இராசதமுடன்	149
இருக்குமுதற்	3
இருக்குழங்குடி	561
இருக்கைப்பயில்	308
இருகையால்	344
இருட்பான்மை	295
இருணிறவெழிலியி	507
இருதலைப்பகுவா	314
இருந்தகாலையி	183
இருந்த	442
இருந்தையுன்மத்த	116
இருநிதிக்கிழவன்	75
இருநிதியங்	227
இருநிதிவிளைப்பான்	337
இருபதுபதினு	110
இருபிறப்பர்	99
இரும்புறஞ்சுழன்ற	428
இருமையவா	374
இருவகைவிருந்தின்	552
இருவர்குறிப்புந்	484
இருவருள்ளமு	549
இருளாய	276
இருளீர்வன	153
இரைத்தவெண்	377
இரைத்திரைத்	411
இல்லவனொடு	64
இல்லறத்திருந்	79

இலக்கியமாமனு	227
இலகுமாங்கனி	59
இலங்குசூர்பணில	289
இலங்கொண்	140
இலவணர்	224
இலவிதழ்த்	466
இலைகரிந்த	433
இவ்வுடலத்திறத்தி	44
இழிதொழிற்செய்	374
இழிதொழிற்படு	365
இழைத்ததீவினை	247
இளகாமருங்கு	555
இளங்கதிர்மாமணி	462
இளங்கதிரோ	535
இளமையாம்	300
இற்புகாவில்லறமே	446
இற்றவெண்	363
இறங்குகாலையி	320
இறந்தபல்	265
இறந்தவருடனே	230
இறந்தவேட்டரும்	346
இறந்தானலன்	273
இறந்துபிறந்	262
இறந்துளார்களி	495
இறுமாந்தொருமு	528
இறைசொல்யாவயும்	169
இறையாமெனலா	151
இறைவன்மன்னுயி	444
இறைவனுலைலந்	11
இறைவனு	91
இன்சொலாகரர்	287
இன்பமுந்திருவும்	168
இன்றுதான்	440
இன்றுதொடுத்	272
இன்னணங்களி	178
இன்னணங்களிப்	493
இன்னணஞ்சிறந்த	148
இன்னணந்தா	535
இன்னணமிகழ்ந்த	336
இன்னணநிகழ்ந்த	534
இன்னணம்பகர்	235
இன்னணம்பகர்ந்த	214
இன்னணம்பகர்ந்த	443
இன்னணம்வகுத்த	504
இன்னணமமைந்த	237
இன்னதிக்கினி	160
இன்னலேயிழை	354
இன்னுதனவாம்	190
இனியவைகூறல்	45
ஈகைதாரமோ	379
ஈங்கிவர்குழாந்	408
ஈங்கிவரிவைசெய்	336
ஈங்கிவையிருப்ப	224
ஈங்கினித்	326
ஈசன்மன்னுயி	360
ஈசனதுதாத்	518
ஈசனார்சடைபோற்	318
ஈசனெம்பெருமா	106
ஈசனைச்சுடர்ப்	246
ஈசனைநயந்தார்	218
ஈட்டவெண்டிரைப்	9
ஈரத்திருவுடை	281
ஈரத்துகில்	305
ஈரநுண்டுகிலை	506
ஈரைம்பதமைத்த	249
ஈழமாமெனுந்	313
ஈன்றார்மகவி	96
ஈனமேயவன்	6
ஈனவாழ்க்கையு	381
உக்கவெங்குருதி	362
உகத்தினையொருங்	39
உகுத்தநித்தில	246
உச்சிவான்மலைச்	143
உச்சிவானகடு	106
உசிதமாய்வாய்ந்த	229
உட்கார்ந்தையுறுக்	317
உட்குறுதவன்	305
உடன்கொண்டெழு	540
உடுவொழுஞ்	141
உடுவின்மண்டலத்	457
உடைத்தெழுங்	363
உடைத்தொழுகிய	439
உடைமணியுங்	49
உடையநன்பொருள்	551
உண்டிப்பொருட்டா	383
உண்டெனுந்திற	330
உண்பவாம்புதிய	220
உண்மைஞானமே	184
உணர்த்துமறையினி	465
உணர்ந்திடாதவளை	492
உணர்வேயுயிரே	255
உத்தமத்திருமாற்	229
உத்தமப்பிருகு	274
உத்தமப்பொரு	155
உத்தமர்க்குதவார்	84
உத்தரகுருவிற்	88
உதயமால்வரைச்	211
உதிர்ந்தசருகு	420
உதிரவாருதி	370
உந்திக்கமலத்	256
உந்திக்கமலப்	280
உந்தியங்கமலமே	10
உந்தியாயடிக்	247
உந்தியாயடிவிற்	210
உந்தியிலன்றுதித்த	147
உந்துமாகளிற்	70
உபயவடவையென	302
உம்பர்கோன்முத	4
உம்பர்நாயகன்	247
உம்பர்மால்வரை	480
உம்பர்யாவரு	405
உமையாளு	392
உயர்சிலைப்படர்	497
உயர்ந்தமாமேரு	202
உரகன்றாங்கிய	387
உரத்தருவிச	309
உரத்துடன்	192
உரனுடைக்	451
உரனுடையிரு	118
உரியமாண்பொரு	377
உருக்களாவயில்	81
உருகெழுசெந்	433
உருகெழுதிகிரி	252
உருசெழுபுவன	428
உருட்டுபொற்கட	12
உருப்பசிமுதலா	232
உருப்பமுற்றுள	319
உருப்பவெந்தழ	238
உருபழனைக்	50
உருவிலாததிற்	170
உருவிலானுரு	479
உரைகுலா	566

உரைசெறியுறுப் 506
உரைத்தகாலையி 24
உரைத்தபருவத் 481
உரைத்தவடனைப் 524
உரையிறந்துணர் 378
உலகத்தமைந்த 472
உலகம்யாவையுங் 192
உலகமால்வரைப் 348
உலகமானெனத் 509
உலகமேழையு 193
உலகாணதில் 152
உலகின்முற்றவஞ் 221
உலகெலாந்தமதே 45
உலங்களினைப் 367
உலஞ்செறித்துள 65
உலந்தாரொழிந் 401
உலப்பில்கண்ணுவர் 62
உலப்பிலந்தண 106
உவந்தசேவகப் 319
உவந்துடம்பினை 375
உவமையாகியவாம் 111
உழவுபற்பல 329
உழைச்சுற்ற 307
உள்ளமதெனப் 244
உள்ளமுவந் 372
உள்ளமுற்றவன் 552
உள்ளலாம் 129
உள்ளுறுத் 163
உளங்கொள் 21
உளமுட்கம 353
உற்பவித்திட 313
உற்றவயக் 141
உறக்கத்திடை 307
உறக்கத்திரு 307
உறுகுலைகப்பெய்து 223
உறைபடுபுயல் 424
உறுபுகழ்ப் 160
உன்னதாகிய 277
உன்னுமுன் 250
உன்னிடத் 254
ஊக்கமுடையா 421
ஊடலுங்கூட 467
ஊடினவெகினப் 497
ஊயதிந்தலைப்பெற் 515
ஊனைதக்கலங்கா 263
ஊமரந்தகர் 221
ஊமரந்தகர் 553
ஊழ்நாடலுரு 399
ஊழிக்கனலென 306
ஊழினிற்பெரு 171
ஊழுமுண்டென 53
ஊழைப் 400
ஊற்றலைவருதி 375
ஊனளாவுதிரக் 356
ஊனிவர்செஞ் 476
எக்கலையுங் 105
எக்கணியுமிகரலவா 226
எட்டிணைநாவிற் 209
எடுத்தலாதியவாங் 113
எடுத்தவெண்மருப் 363
எடுத்தானதன்பின் 330
எடுத்துவீசின 359
எடுத்தெறிமருப்போ 341
எண்ணெர்கூறிய 502
எண்ணிரண்டுப 441
எண்ணிருகலையு 554
எண்ணில்பல்கோடி 235
எண்ணிலாக்கிரணத் 518
எண்ணிறந்த 44, 100
எண்ணிலறந்த 520
எத்தேவருள 434
எதிர்வருகாலைக் 222
எதிரிலாவதிகாய 54
எஃதாயிவற்றிற் 203
எப்படிவந் 42
எப்புலத்தெக்குலத் 24
எப்பொருளுரையுங் 249
எப்பொறிகளுநின் 448
எய்துமக்கைம்மா 222
எருவைக்களத்து 331
எவனேநினது 420
எழுக்கப்பணம் 307
எழுத்துச்சொற் 2
எழுதருமனவி 38
எழுதுமஞ்சனத் 83
எழுதொணுமறை 135
எழுந்தவனீச 278
எழுந்துவிண் 67
எழுந்துளார்விசைக் 304
எழுபேரொலி 323
எழுவுறழ்தடக்கை 252
எள்ளத்தனை 255
எறித்தவான்கதிர் 497
எறிந்ததோமரத் 54
எறிந்தவான் 344
என்புநாடியு 330
என்புருக 148
என்றலுங்குறித் 302
என்றனழுதா 285
என்றனெழுந்தான் 532
என்றிவர்முதலோ 118
என்றினிற்பெறு 377
என்றுதான்மயர்வற 426
என்றுதானம் 568
என்றுமேக 140
என்றுவள்ளலு 559
என்னுலகத் 277
என்னையேவனீ 82
எனதுகொழுந 554
ஏகம்பயிலுங் 562
ஏங்கும் 315
ஏசுவாரேசும்படிக் 122
ஏடவிழ்தெரியலான் 522
ஏடார்முண்டகத் 418
ஏதிலிறங்குபர் 47
ஏதவாவரு 394
ஏதியாமழு 314
ஏதுவொன்றிலதாய்ப் 35
ஏந்தலாம் 285
ஏந்தலிம்மனை 545
ஏமகூடங்கிடந்த 199
ஏமகூடத்திற் 299
ஏமகெட்டித 246
ஏமம்பெறவயன் 282
ஏமமானுதா 508
ஏமமால்வரைக் 169
ஏமமேதகு 87
ஏமமேவிய 395
ஏமவெண்மதி 559
ஏவல்கொள்வதற் 221
ஏவலாளரி 84
ஏவற்றொழில்செய் 535

ஏழுரைச்செம்பொன் 78
ஏழாவதன்க 162
ஏழுகோலகல 118
ஏழுநாளவ 549
ஏழுலகினுக்குங் 196
ஏறுபோன்றிகல் 334
ஏன்றுமூன்றுதாட் 366
ஏனமாய்வியனில 426
ஏனமெண்கிபம் 10
ஏனைவேடுவருங் 343
ஐந்தருநிழற்கீ 543
ஐந்துபூதமு 161
ஐம்பதாமெனவே 388
ஐயமின்றி 100
ஐயாண்டினின் 33
ஐயிருகோடி 213
ஐவராணிலையழிந் 408
ஒட்டகங்களுக்குங் 488
ஒண்சுடராகிய 282
ஒண்பொன்னு 544
ஒப்பமிற்றலை 7
ஒப்பினுன்மறை 444
ஒருகைபற்றி 9
ஒருகைமேற் 572
ஒருகையிற்பலகை 312
ஒருகோடி 233
ஒருங்களிபிழைத்த 137
ஒருதனிப்பிரம 178
ஒருதனியெழுத் 107
ஒருதுறை 444
ஒருநாயகமுதலா 280
ஒருபதமடக்கி 248
ஒருபாகத்தினி 135
ஒருமாகடன் 323
ஒருமுதலாகி 243
ஒருமுதலாயனைத் 172
ஒருமையான்றன 161
ஒருவழுதியென 472
ஒழியாதடிசில் 519
ஒழியாதகரை 26
ஒழுக்கியன்ற 22
ஒழுகுமான்மத 293
ஒழுங்குடைப் 289
ஒளிதுன்றிரு 323
ஒளிருமாமணி 449
ஒற்றரண்ணை 548
ஒற்றைச்சாத்தாற் 364
ஒற்றையண்டம 542
ஒற்றைவான் 482
ஒன்பதுகொண் 281
ஒன்றாய்ப்பல 189
ஒன்றாய்ப்பலவா 575
ஒன்றிரண் 106
ஓங்கல்வே 326
ஓங்கியதண்ணளி 473
ஓங்குமாநதிபுக 13
ஓசனையெழுபா 197
ஓட்டரும்புனற் 11
ஓடையேற்றனபூ 270
ஓதல்வேட்டல் 85
ஓதலோதுவிக்குந் 100
ஓதவுணர்தற் 420
ஓதிநூல்க 100
ஓதிப்பிடர்மிசை 305
ஓரறிவுடைப்புல் 265
ஓலமீருவரி 205
ஓலவெண்டிரைப் 305
ஓவாநலப் 51
ஓவியந்தவிர்த் 9
ஓவியமிதன்றுயிரு 505
ஓவிலாச்சுரர்க் 406
ஓவிலாவனப் 315
கங்குற்காயிடை 550
கச்சினைபுங்கிழித்து 30
கட்காவிகளைபவர் 454
கட்செவித்துளைப் 120
கட்படாஞ்செறித்த 490
கடகமால்யானை 317
கடகரிக்காம் 315
கடகரிக்கிடர் 291
கடங்கவிழ்கரட 337
கடங்கான்ற 146
கடந்தழை 528
கடம்பரந்தனறு 492
கடம்புணர்ந்த 470
கடம்புநாறத்துத் 158
கடமொழுகு 385
கடலையும்பயறும் 487
கடலையெட்பய 20
கடவுண்மாநதி 160
கடவுளர்க்கமைந்த 186
கடவுளர்தம் 455
கடவுளர்வாழ் 218
கடவுளாமெனவே 216
கடன்களாந் 402
கடிதொடுஞ் 13
கடிநாண்மலர்ச் 511
கடிப்பானதுறு 126
கடியதாதுவன் 545
கடியார்பசுந்துளவக் 2
கடைக்கனல் 74
கடைகுழையு 16
கடைவிரலாழி 299
கண்சிவந்தழன் 54
கண்டணிபிளங் 505
கண்டமானது 38
கண்டமொன்பதோ 87
கண்டவரடிசின் 310
கண்டனன்றிரு 53
கண்ணகன்ஞாலம் 262
கண்ணகன்ற 432
கண்ணகனிலத் 480
கண்ணுற்புலங் 509
கண்ணிற்கண்டு 187
கண்ணிற்காண்ப 54
கண்ணினுன்மணி 350
கண்ணுக்கினிதாய்த் 28
கண்ணுநெஞ்சமுங் 426
கண்ணுளார் 166, 325
கண்ணெனத்தகுங் 73
கணத்திறந்த 382
கணங்கொள் 500
கணந்தொகும் 236
கணப்போதகலாக் 558
கணைத்தொடை 349
கதிசென்று 321
கதிர்நுழைந் 538
கதிர்மண்டலத்தை 331
கதிர்முலைக்குவடுங் 467
கதிர்விரி 544
கதிரின் 225
கம்பவாரிதிக் 446

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1937-ஆம்வருஷ நவம்பர்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு 1937 நவம்பர்	வரவு 1936 நவம்பர்	விவரம்	செலவு 1937 நவம்பர்	செலவு 1936 நவம்பர்
I GENERAL SECTION :			I GENERAL SECTION :		
(1) நன்கொடைவகையில் அடியிற்கண்டபடி வரவு			(1) சங்கம்மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	125 8 ...	
(a) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குத் தீபாவளிப்பண்டிகைக்கு வஸ்திரம் வாங்கி அளிப்பதற்காக ம-ா-ா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் B.A., B.L. M.L.C. அவர்களிடமிருந்து வரவு ரூ 25-5-6			(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்கட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	55	
			(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	25 5 6	

(b) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகம் அச்சிடும் காகிதச் செலவுக்காக மகா-ள-ள-ஸ்ரீ V. S. ராமஸ்வாமிசாஸ்திரியார் B. A B. L. அவர்களிடமிருந்து வரவு ... ரூ 7-0-0						
ஆக ரூ 32- 5- 6	32	5	6			
(2) மாதச்சந்தாவகையில் அடியிற் கண்டபடி வரவு:—						
(a) புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டிலிருந்து 1937-ம் ௵ நவம்பர்மாதச்சந்தா வரவு ரூ 50						
(b) மகா-ள-ள-ஸ்ரீ திரு. நாராயணையங்காரவர்களிடமிருந்து சங்கக்கலாசாலை மாணவர் போஷணை வகைக்கு 1937-ம் ௵ எப்ரல், மே மாதச் சந்தா வரவு ரூ 20						
ஆக ரூ 70	70	...	...			
(3) சங்கக் காலியிடத்திற்கு மாத வாடகை வரவு ...	30	...	...			
(4) Miscellaneous வரவு ...	..	4	...			
மொத்தம் ரூ ...	132	9	6	472	1	6

(4) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு ...	4	11	9			
மொத்தம் ரூ	210	9	3	474	1	4

II Editorial Section :						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு ...	111	...	...			
(2) 'செந்தமிழ்'ப்பத்திரிகைக்குச சந்தாவகையில் வரவு ...	45	2	...			
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு	117	14	3			
மொத்தம் ரூ	274	...	3	249	...	6
III Press Section :						
(1) சங்கவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.	64	...	...			
(2) ஷை வேலைகள் சம்பந்தமாக பைண்டிங்கூலிவகையில் வரவு	3	...	...			
மொத்தம் ரூ ...	67	...	...	78	8	...

II Editorial Section:						
(1) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் அச்சிடும்சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கண்டிஞ்ஜன்ஸிவகையிற் செலவு. ...	35	3	9			
(2) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	67	...	...			
(3) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	22	6	...			
மொத்தம் ரூ ...	124	9	9	211	13	6
III Press Section :						
(1) அச்சாபீஸ்சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	48	8	...			
(2) ஷை ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையிற் செலவு.	3	6	9			
மொத்தம் ரூ ...	51	14	9	72	8	9

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	473	9	9	799	10	...	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ.	387	1	9	758	7	7
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ. ...	299	3	6	823	4	2	மாதமுடிவில் மீதியிருப்பு ரூ ...	*385	11	6	864	6	7
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	772	13	3	1622	14	2	ஆக மொத்தம் ரூ ...	772	13	3	1622	14	2

*By M. R. C. C Bank
Pass Bk. in current
account Rs. 200- 0- 0
Amounts under suspense
account as per vouchers
from staff 146- 0- 0
Cash on hand Rs. 39-11- 6

385-11- 6

குறிப்பு:—மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில மீதி இருப்பு ரூ. 385—11—6 தவிர, ஆபீஸ் மூலதனங்களாக உள்ளவை:—மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011-5-0. (2) ரூ. 1050. (3) ரூ. 1001; மதுரை இந்தியன்பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000. (2) ரூ. 10000. (3) ரூ. 5000. காரைக்குடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கா. சுப. ராம. நாராயணன்செட்டியாரவர்களின் ரங்கூன் அம்பேன் கடையில் வட்டிக்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1200 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 4—12—'37.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 4—12—'37.

1937-ஆம் வருஷம் டிசம்பர்மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு 1937 டிசம்பர்	வரவு 1936 டிசம்பர்	விவரம்	செலவு 1937 டிசம்பர்	செலவு 1936 டிசம்பர்
I General Section:			I General Section:		
(1) மாதச்சந்தா வகையில் அடியிற்கண்டபடி வரவு:—			(1) சங்கம் மானேஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	76	
a. புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டிலிருந்து 1937-ஆம் வருஷம் டிசம்பர்மாதச்சந்தா ரூ 50			(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	140	
b. சங்கக்கலாசாலை மாணவர் போஷணைவகைக்கு அளகாபுரி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சித. அ சித. நாச்சியப்ப செட்டியாரவர்களிடமிருந்து ஈசுவர வருஷத்துக்குச் சந்தா வரவு ரூ 119-11-0			(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	69 5 8	
			(4) Stationery contingencies வகையிற் செலவு ...	1 14 ...	

	ரூ.	அ.	பை.	ரூ.	அ.	பை.
c. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ திரு. நாராயணையங்காரவர்களிடமிருந்து சங்கக்கலாசாலை மாணவர் போஷணை வகைக்கு 1937-ஆம் ஹு ஜூன்மாதச் சந்தா 10 வரவு ரூ.	179	11	...			
ஆக ரூ. 179-11-0						
	12	...	...			
(2) சங்கப்பரீக்ஷைக் கட்டணத் தொகை வரவு ...	30	...	...			
(3) சங்கக்சாலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவ ..	3	5	...			
(4) Miscellaneous வரவு ..						
மொத்தம் ரூ ..	225	...	...	193	12	...
II EDITORIAL SECTION:						
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சந்தாவகையில் வரவு.	37	10	...			
(2) செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாவகையில் வரவு ...	37	7				

	ரூ.	அ.	பை.	ரூ.	அ.	பை.
(5) சங்கம் லைபிரேரிக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கியதில் அவற்றின் கிரையவகைக்குச் செல்லாக்கியது.	150	...	...			
(6) தபால், தந்திவகையிற்செலவு	3	...	...			
(7) சங்கமாபீசு சில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	10	8	...			
(8) சங்கப்பரீக்ஷைசம்பந்தமாகச் செலவு	3	6	...			
மொத்தம் ரூ ...	454	1	8	355	12	...
II EDITORIAL SECTION:						
(1) ஹை ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	68	10	8			
(2) சங்கப்பதிப்புபுத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனெரி கன்டின்ஜன்ஸி வகையிற் செலவு ...	...	9	...			

(3) சங்கப்பதிப்புப்புத்தகங்கள் விற்றவகையில் வரவு ...	24	9	...			
(4 செந்தமிழ்ப் பழையபிரதிகள் விற்றவகையில் வரவு ...	12	...	...			
மொத்தம் ரூ ..	111	10	...	114	9	9
III Press Section:						
(1) சங்கவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு	98	...	...			
(2) ஷை வேலைகள் சம்பந்தமாக பைண்டிங் கூலி வகையில் வரவு ...	3	8	...			
மொத்தம் ரூ ...	101	8	...	86	...	...

(3) ஷை சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலி வகையிற் செலவு ...	94	2	...			
(4) தபால், தந்தி வகையிற் செலவு. ...	9	8	...			
மொத்தம் ரூ ...	172	13	8	168	...	...
III Press Section:						
(1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	26	...	...			
(2) ஷை ஆபீஸ் **Stationery contingencies** வகையிற் செலவு.	3	10	6			
மொத்தம் ரூ. ...	29	10	6	28	9	5

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	438	2	...	394	5	9	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	656	9	10	552	5	5
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கையிருப்பு ரூ ...	385	11	6	864	6	7	மாத முடிவில் மீதி இருப்பு ரூ ...	*167	3	8	706	6	11
ஆகமொத்தம் ரூ ...	823	13	6	1258	12	4	ஆகமொத்தம் ரூ ...	823	13	6	1258	12	4

*By M. R. C. C. Bank Pass Book in current account Rs. 50- 0- 0
Amounts under suspense account as per vouchers from staff 112- 8- 0
Cash on hand Rs. 4-11- 8

167- 3- 8

குறிப்பு:-மேலேகண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 167-3-8 தவிர, ஆபீஸ் மூலதனங்களாக உள்ளவை:—மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 25011-5-0; (2) ரூ. 1050-0-0; (3) ரூ. 1001; மதுரை இந்தியன்பாங்கில் வட்டிக்காக Fixed Depositல் வைக்கப்பட்டுள்ள மூலதனங்கள் (1) ரூ. 10000; (2) ரூ. 10000; (3) ரூ. 5000; காரைக்குடி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ [illegible] செட்டியாரவர்கள் [illegible] வட்டிக்குக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள மூலதனம் ரூ. 1,200 ஆகும்.

Audited and found correct,
V.S. RAMASWAMI, AUDITOR, 8—1—'38.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 7—1—'38.